

۱
۱
۸
۴
۳
۵
۶
۸
۷
۶
۱
۱۱
۱۱
۱۱
۳۱
۵۱
۶۱
۸۱
۷۱
۶۱
۲۰
۱۲

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب لغات تکریم و ایجاب مورخین

مؤلف: آیت‌الله صاحب‌زادگان

مترجم:

۱۷۶۷۲

شماره قفسه

جمهوری اسلامی ایران

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

۲۰۸۸۱۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب طبابت کودکان و اطفال مورخین

مؤلف دکتر طبابت مورخین

مترجم

۱۷۶۷۲

شماره قفسه

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۸۸۳۷

السرور است که در یادگار و کتب
و این اوست که با این رویدادها در ادب است

از آن که بگذرد اسم نور جوان
آتش حورق است که نامش سر کشتن است
اما مل جلوی بنام کوه بود بر مار کشتن

این نام بر دو کوه در ارد

است که در کتب و قصه کرد
لیک افتر سید طراز کاتب

۱۷۶۷۲
۲۰۸۸۳

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي انزل القرآن هدى للمتقين

وجعل لنا الوسيلة الى فهم محمد وآله الطاهرين
وصلى عليهم وامرنا بالصلوة عليهم فحق من المصلين

عنه فهميدن كلام حميد محمد رباني و اباب تبارك
وفاي از ارم مطالب بود اندامون الله تعالى و توفيقه بنور
بناظر فتر رسيد كه كلمات مشكده آزا بترتيب حروف تجر
بناظر بيان نمايد كه كدام حرف و عام ازان مستفید گردند و مستفید
باعث اين امر بخوار اله است از انكه او بدعا خارجي را نمائيد
الحمد لله اعلم ان ذلك فرود آيد

اندر زم نرسائيد با شراين نزا اما ايمان آوردن اليه
دروناك لا اوتوا ايمان آريد و كوي استغوا خريدند و خريدند

استوقد انش از وقت اصوات روشن گردانيد
اظلم تاركيب و تاركيب كرد اعند و اهر سبب انداد

همتا يان اعذت امد و س خه اخفاد جو بهار
اتوا به آورده شدند بان خبر اراد خراست او لملك

آبناست استوى قصد كرد اسماء نامها انبوتى خرد بيدا
ادم پدا و بيان ابليس بهر ديوان ابى سر بارزو

اولئك اعلمت عدو الشيطان و ابان

افقت كشت امد اصوات كرد روشن ابى جو استغوا به انبوتى انداد استغوا

استغوا انبوتى خرد
استغوا به انبوتى خرد

انكاد جمع كشت است بغير تبار خرد تا بده را زایل كردن

اهل آواز بر داشته املاى در و ليس و ليس كردن
لاحتناك لبيته بر دين كتم الله اجله كتمين ايقاظ

بديان اعتونا بده و كرد انديم و مطيع خيم افروغ غير نرم
اشغل افروخت و انش افروخت و سبدر دور سبدر

اشاوت با كشت بود آنرا اعتزلهم دور كرد از اين
اصناعوا يكدا شند اثاث متاع و رخت از جبايه

اد عظيم و برك اتوا كتميكيم از دي همت من
اولى الهى صاحبان عقل النوى كتمين الساحل كمد دريا

المتلى برك و برتر السلوى كتميرمان امت ملندرا حصول
الجلل عسانه الصابون اركتم كتمين شومكان اذن بانك تاركن

واكاه كردان الجح تصدقبت كرام كردن الباس فخر العتيق كلام
المجنين خنوع و فوجى كندكان المذنب قرانها القابع بسند كند

اذا مر كاه المعتر حال خود عرض كند امينه تدوت اعتموا
دور نيد و بارز داشت جاويد

مدر ختر بنج اساطير اف نه نوشته شده اخنوا من جود فائز
سويشلكان افك دروغ رساتر افضتم بانو مبرار كشتيد

الابامى مردان پهن و زمان به شهر المعجاز كاردن الظمان كشته

كف و دم

خود

طد

سوزان و سوزان

والتي له الذكرى من ابن له النبوة وذكر الدار ان ذكره يكون بالدار
الاخره ويزيدون في الدنيا فاتي لهم اذا جاءتهم ذكراهم
اركتيف لهم اذا جاءتهم الساعة بذكر اسمهم والذكر خلا والافتحج
ذكور وذكورة وذكارة وكران وانسب كمد يد وجمود والتذكير
خلاف التماثل وهو عظم والتذكارة ما يستذكر به الحاحه والقران
ذكر ذكره ارحيل بنيه حطر فاحلوه واعرفوا له ذلك وصفوه به
الزبور الكتابه وبانك الملتوسج زبور والزبور الكتاب
بمعنى المزبور زبور وكتاب داود ع والزره بالضم العطف
منه كمد يد زبور زبور والشعر الكنعني بين كنف الاسد وفيه
والسنان قوله نعم فالزجرات فجزا ارايتمك ترجر
السحاب يجر زجر العجا ساقه ازدره لغز فاصدره
وفرنى يومئذ يرو الناس اشانا ذفر بزفر فاو فرفا
اخرج نفسه بعد هذه اياه والمارسح لتوقد ما صوت والزرير
الدامية واول صوت الحمار والسبق افه الزفر لغز وسفر
ذكر ياء ويقصر علم زبور احد اولاد ابيس الخ
الذين فسه واسم قوله فافتتخونه وذريته اوليا وعلمان
بفرق بين الرجل واهله ويصغر الرجل يعوب اهله الزمير
شدة البرد والقمر الزور بالضم الكذب والشرك بالله و
اعباد اليهود والنصارى والرئيس ومجلس القضاء وما بعد من
دون السد والقوة والباطل وجمع الازر ولذة الطعام وطيبه
ساقوا احد السورة الذين امنوا بموتى

وبها ياء

المسحور

المسحور الذي ملأته وسحرت الثما اذا ملئت من مطر ومنه المسحور وقيل
المسحور المسحور الذي يراه الكثر منه المسحور قبل الصبح ج
اسحار والمسحور كما لطف ما خذ ووق والفعل كمنع
وال من البيان المسحور معناه والله اعلم انه يمدح الانسان فيصدق
فيه حتى يعرف قلوب السامعين اليه ويذمه فيصدق فيه حتى
يعرف قلوبهم ايضاً اليه مسحور منه وبه هزى كاستسح والام
السحرة والسحور وكبير وان تسحر وامنا فاننا تسحر منكم كما
تسحرون ارايتم تجملونا كما تسحرون السدر
شجر السبق الواحدة بها وسدره المنقى في السبا السابعة
اليسر ما يكتم كالسيرة ج اسرار وسرار والاصل وجوزف
كل شيء ولبه وسره سره وراوتره بضم وتري كسيرة وسرة
وسرة فرجه وسره هو الضم والاسم سرور بالفتح واسرة
كنية واظهره ضد واليه صبا افضر والسر بفتح سر
والسواء امرة المسطر الصفة من الشيء الكبار وغيره
ج اسطر وسطار وسطور جمع اساطير والحظ والكتابة ويحرك
والكل واستطوره كنية واساطير الاحاديث لانظام لها
جمع اسطار واسطير كسرها واسطور وبالها والكل والمسطر
الرفيق الخافض وامتلط سبعر النار واحرب كمنع اوقدا
كسر وكلف المحزون والسيرة النار ولها السطر ضد
احضر والسفرة الكنية جمع سافر واملكه يحسون الاعمال
السكر محرمة الخمر والنخل والنعيم وقوله نعم سكرت ابصارنا
ارجبت عن النظر وحبرت السورة بالضم كمنه

وضع القرآن من لسان منزلة بعد منزلة مقطوعه عن
 الاخر الساهرة الارض ووجهها والعين الجارية
 والظلمة وارض لم توطأ وارض يجردنا الله بقر يوم القيمة
 وجزم وارض الشام السيرة الذئاب كالمس
 شجر بينهم الامر سحورا تارة عوانية والشجر الامر
 الخلف وشجر الفرح كتر جمع الشتر ويضم نقيض الخمر
 وقد شتر شتر اشارة وهو شتر وشتر من اشارة
 وهو شتر مثل الشتر قليلة او روية الشكر بالضم عرفان
 الاحسان والشتر ومنها الهامزة والشاء الجمل والشكر
 الكثير الشكر وشكره ولا شكرا وشكر الصبر نقيض الخرج
 الصورة بالضم الشكل الضم ويضم ضد النفع
 او بالفتح مصدر ويضم اسم حرة وبه واخره وصارته
 مصارته وصاروا والضراء الزمانه والشدة و
 النقص في الاموال والانفس عسر الرؤيا عجا
 وبشارة وعجرا فله واخذ باخرها بول اليه امره
 العبقري الكامل مع كل شيء والذليل ليس بوقت شلى
 العص مثلثة وبضمين الدهرج اعصار وعصور
 اعصر وعصر والعصر اليوم والليله والعصر الى الحمار
 مشفق الشمس برك والغداة والمطر من المعص
 وعصر الحنك نخوة بعصره والاعصار الريح تنهب السحاب
 او الشرب كالعصر في السحاب او التي فيها الغبار الشديد

الحمر

العسر بالفتح والضم وبضمين الحياة غرة غرا وغورا وغرة
 بالكسر فهو مغور وغرر كالمير خدعه والطمع بالباطل فاطمعه فغره
 هو والغور الدنيا وما غرك او يخص الشيطان وبالضم الا بالفتح
 جمع غار عفرة بغره ستره وعفر الله ذنبه بغره مغفرة
 وغفورا وغفرا ما بينهما عطف عليه وعفاه عنه واستغفروا من ذنبيه
 واستغفروا لياه طلب منه غفوه والغفور والغفار من صفات النبي
 الخور العفر كاشي وذناب الماء والارض الفجر
 ضوء الصباح والفجر الماء في جبال ونجوه هو ونجوه والفجر
 الانبعاث في المعاصم والزاك الفجر بينهما الفجر والغفران الكبر
 ابروغان والهزب كالمغز والمغز القصر البانة والسف المعط كالمغز
 او هو لسف المراءع المشكل والتاويل واحد المعنيين الى ما يوافق
 الظاهر الفطر السقج وظهوره وظفره يوظفه ويغطه بضم
 فافطر وتغطف والعطف كالمغز التي تخلف عليها المولود ورسم
 امره والدين الفكر بالكسر ويخرج اعمال النظر في الشيء فكريمه
 وانكروا فكر فار فودوا وفورا بالضم جاش وفرة و
 افتره وهو قف حاج وينع وقر ب قتر واقتر وقتر
 قتر واقتر افتر قتر واقتر وقتر عليهم ضمير النعت
 القتل محركة الغضا والحكم ومبلغ النبي ويضم كالمقدار الطاقة
 كالتقدير فيها ج اقدار قتر بالفتح قرا ابيت وسكن
 كاستغفر واقره فيه وعليه وقوارير من فضله امره حاج
 في باطن الغضه وصفه الزجاج افشع جلده اخذته قشور

القطمير سيق النواة او القشرة التي فيها او القشرة الرقيقة
 بين النواة والتمرة والسكنة البيضاء فلهذا وقطير كلب اصحاب الكلب
 قنطر قنطرة اوق مبالا مصار والقرى وترال البدر ومالك
 مالا بالعتقار والعتقار بالسكر وزن اربعين اوقية من قنطري
 او فضة او الف دينار او مل مسك نور فيها اوقية او قنطر
 المكمل الفرس الغلبه والفتار من صفاته تمه كبير كرم تقيض
 صغر كبير الغيب وكبر البصم فهو كبير وكبار كرمان وخفف
 ومبرها ج كبار وكبارون مشدده وكبر تليها و
 كبارا قال الله البر والشيء حله كبرا واستكبره والكبره
 راد كبرا وعظم عنده وكبر كبرج كبير الغيب طين في السن
 وكبر كصغر عظم وجسم والكبر معظم الشيء والشرف ويضم فيها
 والاعم الكبر كالكبره بالكسر والرفع والشرف والعظم والتجبر
 كاللبيبا او تدكبروا استكبروا تكابروا وكسر جمع الكبر الكوش
 الكبريت كثير والاسلام والنبوة وفريته بالظائف والرجل
 الخيرة المعطاة والسد والنز ونزرا اجنه يتفر منه جميع انهارها
ك عليه كرا وكروا ذكرا عطف وعنه جمع فهو كرا
 والكرة الهرة واجمله الكفر بالضم ضد الايمان ويفتح كما
 الكفور وكفر نعمة الله وبها الكفور او كفرا ما جدد واستر
 وكافر جاحد لا نعم الله تخرج كفار بالضم وكفرة محروك وكفار
 ككتاب ورجل كفار كشدا وكفور كافر جح كفر بضمين

دكفر

وكفر عليه بكفر عطاءه والشيء ستره كغفوه والكافر
 الزارع والزرع ومنع الارض ما بعد عن الناس والدال
 في السلاح كالمكفر كمد شرم ومنه لا تر جوا بعد كفار البصر
 بصمكم زقرب بعض او معناه لا تكفروا بالانكافروا والكافور
 نبت طيب نوره كنور الاقحوان والطلع ووعاؤه وطيب
 معروف كمنع من يخرج من البحر الهندي والصين وانما يبيع بالتصعيد
 لا عين في اجنه والكفر في الامام كالا جباط في الثوار والفره
 وعاه كاذر او كفر عن بيمينه اعطى الكفارة هو مرة او مرورا
 جاز وذهب كاستمر ومرة وبه جاز عليه وقول الله نعم فمرت
 به ارا استمرت به واستمر مفر على طريقه واحدة والمرة
 بالكسر قوة الخلق وشدة والعقل والاصالة والاحكام
 والقوة وطاقة اجميل كالمبره وودومرة جبريل المظلم

المكبر اخذ بغيره وهو ماكر ومكار ومكور ومكرا لله جزا مكروه
 المهر الصدق ج مهور ومهر ما كمنع ونظر وامرنا جعل
 لها مهر او مهرها اعطاه مهر او امرنا زوجها من غيره على مهر
 والمهيرة احوه الغالبة امر خمر الصدر اعلاه كالمخبر بالضم
 او موضع القنادة من كرج كحور وكخرة كمنه خرا وتجارا
 اصاب كخرة والبعير طعن حيث يبدوا مخلوق على الصدر

الخنزير كلفت البالي كلفت وقد خرف او الخنزير
 من العظام اليابسة والخنزير الجوف التي لها ثقبه نذرا
 على فسه يندر وخنزير نذرا ونذرا او جبهه ونذرا له
 ونذرا له حنجره كذا او النذرا كان وعدا عن شرط فعله
 ان شفا الله من غير كذا نذرا وعلم ان القدر في يد بارئ
 نذرا والنذره ما يوطئه واقد نذره ونذره كفرح علمه
 نذره والنذره بالامر انذارا ونذرا ونذرا اعلمه
 وخنزيره وخوفه فراطاعه والاسم النذير يفتن والنذير
 البقم ومنه قوله نعم فليفعل كان عدائي ونذرا انذارا
 والنذير الانذار والرسول والنبي والرسول صلى الله عليه

الفتن الريح الطيبه او اعم اوج فم اكرامه واعطافها
 بعد النوم واجبا كالميت كالنشور والانتشار واجبا
 فتنه والتفرق والعدم المتفرقون لا يجمعهم رئيس
 ويرسل الرياح نشره ونشره او نشره فالاول جمع
 نشره كرسول ورسول والثاني سكن اليمن استخفافا و
 معناه حيا يمشي السحاب النذر فيه المطر وعمت و
 قيل معناه منتشرة نشره ونشرت الريح مبيت يوم عيم
 انتشاره كمنشره فتنه محرمة قرينه بان تم
 ويقال لها نضرة ونضورية ايضا يذب اليها النصارى او جمع نضرا

المنفرة النعمه

المنفرة النعمه والعيش والهنى واحسن فهو نافر ونفير والنفره

صم كران صيب الضابطين يوح صبا
 اذا خرج من الدبر وهم قوم عدوا مع دين اليهوديه والنظرانية
 وعبدوا ملائكة وقد كلف عدل من دين الى دين اخر
 صبغة الله دين خدا وفرح بظهوره لان الايمان بظهوره
 النفوس صفاتك لغزان وبام كويت درك من
 صر هفت باره باره كن آسار او هم بحسان وجمع كن
 صفوان منك سادوه ولغزان صلده نكحت
 ودر حجتان صسر سار سخت صعيد روزين
 صدغه اعراض خود امان و كازند بان صغار
 حزار در سواثر صاعز من حوار نذكان
 بهوش نذر استبقا الباب بدو بند كتاب در
 ميل ميگذرد از ادكر يا اورو اترك بر كيد ترا

اوى اليه ابويه يعنى تم كذوبه باور خود و در كيد ترا
 بدر واد خودا الحقى در رسن مرا المذوقه
 كه عمر منم عدائى كه مر دامنم استوى مستوي
 صنوان جمع صنواست بغرور خنك نذرتان ان اريك
 جرد از ميزيكه برويكاه زويد صعيد از لقا خاك نرم كه بار
 بر روز نوبه شود صدق بين دو جانب نكوه
 من ايشه ايام الحى كذوبه باور و ايشه ايام الحى كذوبه باور
 ايشه ايام الحى كذوبه باور و ايشه ايام الحى كذوبه باور
 ايشه ايام الحى كذوبه باور و ايشه ايام الحى كذوبه باور

نظره كلفه
 وسمه اليه نظر ونظرا
 تامله ونظرا عين او نكته
 اسودا ونباه والنظر محرمة
 ونظره تقيبه
 والنظره كلفه
 والنظره وانظرو
 انما خير فالامر ونظرو وانظرو
 ونظره تالى عليه المنقر
 وضع نافر وامله
 تفت الهدية بنفوسه
 نفور او نفاضه
 جزعت و تباعت
 والنصبى نفور او نفاضه
 شوكه استنفره نفور حاج
 صنع منى بنف نفور او نفا
 وهو يوم النفر والنفر محرمة
 والنفور والنفير ونفوا
 للنفر بنفون نفورا ونفورا
 ونفورا ونفورا ونفورا
 والنفر والنفس كلهم
 من رجب

ضفصف زيين؛ موزم اهترت جنيد صوا
 ايتاوه كه لعف كذا الشما سندا ويا يبا اب زنا
 صبغ نال خورس صر فناه ابر صفا مطر بنهم
 البلد ان المختلفه والافات المتغيره وعند الصفات المتفاوته
 ليست لوان ذلك على قدره صبااء كمنع وكرم صببا
 وصبو اخرج من دين الى اخر والجم طلع كاصبا
 والصابون يزعمون انهم على دين نوح لم قبلتهم من حبيب
 المشرك عند منصف المنار صحبه كسمعه صحابه
 وكبره عاشره وهم اصحاب واصحابه وجمان وصحاب
 وصحابه وصحابه وصحب الاستحيه وعاه الى القوم والارمه
 الصبح الفجر واول النهار اصباح واصبح دخل
 فيه ويعني صبار وصبحهم قال لهم عم صبا حا وانام
 صبا حا كصبحهم كمنع وسقام صبو ما هو ما حلت
 اللبن بالعداة وما اصبغ عندهم من شراب والماقة
 تحلب صبا حا واصباح السراج الصرح
 القفر وكل بناء عال وقصر ليخت نصر قرب بابل
 بهتريكها الص من كل شي كالصرح والصرح بالفتح والقصر

هبها فجه دور است هبها فجه دور است هبها فجه دور است
 هبها ان كرويا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 حجره هجر المفتح وجرانها كسر مره وبني
 تركه كاجره والاسم الحجره بالكسر وجر الشرك هجر
 وجرانها وجره حسه والهجره بالكسر والفم اخو
 من ارض الى اخر وقد اجر واهجران حجره
 الى الحبسه وجره الى محليه الهمزة الكلام الله
 منه وكنه او الكنيه الكلام الحمد ار كالمها الغنم
 والهمزة المنافه مخزله بغيره شبه خشمه وبالعين
 واجفن والما جبار الشار والتفا من ان يشير
 بعضهم الى بعض باعينهم الكثر اما الكثر
 والذوب والفضه وما يجزبه اما وكل شي
 غمرته فر وعاء او ارض فقد كثرته المنبر
 المنبر ومصدر بنزه بنزله لقبه كبنزله وبالفتح
 اللقب والتنازل القابرو التذاعر بالالف
 نخز الوعد حفر ونجز حاجته وقضاه كاجزنا
 والجز حرا ما وعد بغيره او فاء بالوعد واستجر
 اعد سائل اجازنا نشرت كراهه نشرت ونشرت
 لشوز الاستقصت على زوجها وبغضته وبعدها
 عليها ضربها وحقا بالموكن كالوعد الرفع والطفن
 والفرج يجمع الكف مع الفاموس

الوند
 كاسه نفتح الفوا واما
 لم يتفتح من العدم ويوم
 الاصلية الوزر وجاهل المتواترين
 وينون والصلوات ترى متواترين
 وبهويه الطرية العوزد
 بمكة اجعل اصنع وكل عقل والما
 واهتمم والوزر بالكسر الاسم
 ومنتقل واحمل الثقيل ج او نار
 وزوبند ووزر يوزر
 وزرا ووزلا الكسر والفتح
 وزرة كفة اثم ووزر
 اتمه كوعدها الكوطر
 محركة اجاجته او حاجه لك
 فيها هم وعناية فاذا بقية
 فقد قضيت وطرك ج
 او طار الوقوف نقل فر
 الاذن او ذمبا سمع كله
 وبالكسر احمل الثقيل او اع
 ج او قار والوقار
 كسحاب البرزانه من انا كونا

بجارتون اریخون و بفرخون باستفان

بجیر و لاجار علیه

برهون المحصنات بقذون العائف من
بالزنا والعجز بزحی سون . یستلنون
ارمیان مردم برون مرآیند و بهال میبوندیدارون
بارمیدارند و برسر هر درم آید . بقون بعبین منقظه
اقامت میکنند و نوانگر میبوندیدخافون سرورار
مکوبند . بقون ببارمیدارند و معتم میبوند . بوقون
میدهند و مرآیند . یلحدون میکرداند و از حق
میکردند و کورالم میکنند . بقصد عوف بنده صا ذول
برکنده میبوند . بوقون بناب میروند لبامون
ملول میبوند . بصحون بانگ میکنند . بصدون
میکردند و برمیکرداند . بلوون میرجاند . بعمون
کنند میبوند . بصحون بنا میکنند در آب بصحون میروند
در زمین بسطون بتم بگیرند و جمله میزند
بنخامزون مهدیکر بتم اشارت میکنند . ببنون
بازمیدارند . بوقون میکرداند . بسقون نام
آب میکنند بخوصون دروغ مکوبند . بخزون

بابا بعدی

ت در و انده بشوند . بصطر خون فریاد میکنند . بدعون
بنخ وال سند و آرزو میکنند و دور میکنند . بدعون سکون
وال میخوانند بوعوف درول میدارند و در جار میکنند
درول انداخته میبوند و برکنجه میبوند و مجوس داشته میبوند
بجادون نهیدیدال مخالفت میکنند و جنگ میکنند
بشون و امیکرداند و دوتا میکنند و بجز دوم است قول تم
بنون صدورم . مهدی و بهدی نهیدیدال و
بهدی راه راست میگرد . بهودی جمع بود . باین
دست راست و طرف راست و سولند و فرات یک و قوه
و توانائی . یقین دانستن شک و مرک . شهون بها
میکند . بلوون از یاد و نمت سید . الیسو بالضم و البضم
والب روالیارة و اکمیرة مثلثة الین السهولة
والغنی و الیسر البسار و الیسار صا و اغنی فنو موسر
ج میاسیر او الیسر ضد العسر و تیسر و استیسر
و بتره سهله کون فرخ و الش و هبور ما بپس او هو مصدر
علی معقول و البسیر الخلیل و البین و الیسار نقضین الیسیر
یسر و همسیره خلاف الیمنی و الیمنه و الیمنه و الیسر اللعب
بالقدح الیسیر او هو بجز و الذر کانوا بقامرون علیها او
مز و اول غار و الیسار الذر علی قتمه جز و الیسیر ج البسار

رسن قار هو اسم المرض والقول الحكيم في حكمة لفظ حق
هو قوله نعم لا ملاون جهنم أي فني إلى الملاذون إلا الأعداء
والملاون الملاذون فلما غلبه على رأسه طابزال مغشاه وهو
الذي يرفع رأسه وبعض يعرفه أمانكروای اما ينفع بانها
صنایع الزمان وخر العربة حال غيبته عن الناس فيشرح بنده

صفته

اوصل جزر وجزر وجزر وجزر وجزر وجزر لا تكتب
او اكل نباتها او لم يصيبها مطر جزر - جزر - جزر وجزر وجزر
جزر او حجازة منه وكذا في جزر وبنها فصل والجزر
الظلمة الذين يمتنون بعض الناس من بعض ويفصلون بينهم
بالحق جمع حاجز ضار فمع جار وفلا ما حقه
منه ولفقه وقسمه ضميرى اراقصه عز
بجزر او عزة بكرة كما صار عزرا كعز وقر بود فله
واعزه وعزته والنبى قل فلا يكاد يوجد فهو عزير وعز
كده غلبه في الكهارة والغزى العزيرة وتا نيت الاعز
وصنم او سمه عبدتها عطفان فرمى المرض والغزير
اعلك لعلية على ابل ملكته

حاجزین

مزارع حبه او حبه

استنزه نخوبه وافسوس کرد ولى سوکته خورد اذا برکاه اب
بارکت ایاب از کهن با حجب ابداء آشکار کرد افتر
بر بزمه اقام جزیره بار داشت مداومت بران نمود استنزه حورایه
افلع از کوه رست و بزور زلفت اصلح با صلح با آورد
استلذاج مهلت دادن اصباح در وقت صبح شدن

ارهاب زرب نیدن احباب فروز کردن اصبا اب

انصلاح هر دو آمدن از جزیر علم صریح بنویا در سید

خل اراج راحت رسانیدن اثاث قماش و متاع خانه

استغاب آشته خوشتن بخا اسرائیل اجلب کرد و در با

برزد احدت نو کرد طله اسحت و سحت نیت کرد

امت بلندر انبیا اصحاب یار کرد و در سناه کرفت

قصص الاستغفار و یادرس خواستن احزاب افاده

کسر مال غنیمت دادن استنخاع طلب کلک کردن ادنا

نزدیک کرد سبا احدونه سخن عجیبا نده احادیث
فاطر اصطرخ و یادرس خواست و فروخته بسبب
افح سر داشت و چشم در پیش افکنه صص الاوب نسج کردن

و کذا الاستغفار و الاوب نسج

استغفار بار خورشید
 زین دادوزار بشود داد
 ایضا در این کتاب
 اعتدال در این کتاب
 ایضا در این کتاب
 ایضا در این کتاب

الانا سبوا لوافیج اب جراهه من البقره ایضا
 افسد تها کرد احصا بار داشت استنباط ن اسیر بوده
 اسری و اسارت افتد و بشرح اعظم کرده آورد و زیاده
 انظر صحت داد اعرض رو کرد باید افاض کون نمود احاط
 کرد جز در آمد و دانت و ملاک کرد اتبع هر کرد اوسع
 تو انگرند اتبع در رسیده و با هر داشت افروغ ریخت
 اخلف و عدله حذف کرد الحفا الحاح کرد اخلف خلاف کرد
 وزو یک گشت اعزق غرق کرد و کمان را با نها کشید غلغله
 در غله و بیشتر غلغله اطاق توانست اصحاب رسیده و نیت
 استنبی می گرفت اعتزل بکوسه اقتل یاد بکار زار کرد
 اهل بار درخت اظلم تاریک شد و تاریک کرد اسلم جز می کرد
 و سلمان اهل او از برداشت اهل حلال کرده و داد کرد
 اذن آگاهانید استبدل بدل کرد امن و امنه امان برینند
 اخسان حیانت کرد اکتی بهمان کرد اذن دستور داد و دانت
 انتمنه او را این ساخت استری بخیزد و بفرست
 استخی شرم داشت و زنده که انت اجبی زنده کرد
 ابدی اشکار کرد ابی سباز داد ابی داد ابی زنده

استوی

استور است نه و تصدیق استی فراموش کرد باید
 ابللی از بود امتری بکشد افند خورشید باز بود
 اربی افزود کرد اعلی اند کرد و ملت داد ال عمران
 الانا و الابی والابی ساعت اناب باد استناد
 اب باز گشت او بچ در آورد آمد پایان کار انقم
 کبیه کشید از آغ مایل کرد باید اغنی کفایت کرد و توانگر
 کرد بند و پیمان کرد او حی و غیره و الیاهم کرد و سخن پیمان
 الا تفصیر کرد اصعد و در شد و ابتدا در سفر کرد استی
 تا در کرد اطلاع دیده و کرد باید النساء
 اخزی سوا کرد السنه بدو استناد استغف عف بود
 او صبی و صبت کرد و فرمود افضر بحجاب کبر رسید
 استغف بر خود را گرفت احصن بشور و آه شوند
 و سوه کردند اجتناب و در شد احوال خرابید اصلی
 و لالتش در آورد استنبطه هزار از خبر هر اول آورد
 مثل آب از زمین و علم از کتاب اقام توانانند و فونداد
 ار کس بکون کرد او لو الغرم اصحاب زمان الم در میند
 استغف اینها که او را فتور داد استغف نکلند

موصوف آبروان ملبسون بانون مخ کلر خروقل
 سکتون مع التمجیر متبرجات امظرات التزینة وحقبة
 البتن تکف الظهار ما بحب اخاؤه مقترنین مسلین
 مصغیرین قوت ابدیم الی اعناقهم مقبیل مکان
 وما طرک رات وراں بنج مہجورا ارمزوکہ ولم یومواہ
 وقل یومئذ یجواذندرار لعموالنہدیان ویاظلم صرح اندر
 کن و فاطر لقب عی صافات لرب یمن یغیر حسیہ
 کلزم للذکاة یافت لات نیت لامر جہانم وافر
 ظر میا وایب ترا حجات الت نقص ق لفظ
 وازدین پہکنہ نجح لم کماہ خورد معارج
 لظنی زانہ آتشر ونام در کہ است از دوزخ جن
 لبہ کردہ انبوه کننہ مدثر اللوح رنگ بگردانیدن
 لواحة للبشر مغفرة للبلدین لاجنة الشمس وواحة ارضیہ
 فجر اللم کرد کردن بلد لبہ بسیار بہم نہادہ قدر
 لیلۃ القدر شب انانہ کردن کماہ لمزہ عیب کننہ
 محصہ بکناہ کردن

خبر ۱۹

تا کیوں آنکسا از آن بود

از کتاب الفرائض

استکبر کرد نکند و اصحابا مینا با بن رویدار بہت
 اعتد و اور کند نشند و نافرانی کردہ امانی آرزو
 اکتروا نوت نیدہ سندن اسلم اعنفا و طاعت کن
 الاسباط فنبہا ورنہ ووزن نفاذہ اهل او از رویش
 ونام بردہ اسم کننہ ونبیل بجزیر سہل عد الذین
 حضورت کننہ انقصام کننہ سن الخاف
 الخاف اصوار کران امل کتاب اصل کتاب
 کہ جزہ مہم و سکر ابران حکم کننہ احسن علم علمائشہ
 ویکعلم باید رک باخماس اصری عمد و بہان مخ
 اعتصلہم جب در نیک انقد کم رہ نید بہارا
 استکانوا فرو تخی کردن اسرافنا بکرا و کار نمودن
 اہمتم انفسم ورم انکذہ اب ترا نفسہما اینان
 او ذوار بی نیدہ سندن

انکم در یافتہ احصن لبوہر دادہ سونہ
 انکم کمون کردان ترا و باز کردانید اذا عوانہ
 آنکہ کردید انرا اذ بیستون آن مقام کہ لب تدم
 و زور میکنند ان تلوا اگر بی نید ز بانہا خود را از
 کو امر است الم نستحوذ ایا غالب و مستوی بودیم

اقدام خلاف کردید

آمل و در فی بابہ و با صید و در آن

العمران در کتاب

الحرم

سورہ

کجورہ

انصر بہم سید

بخش ششم راس ۱۴۷ اینها و عدد

آیه ۱۱ اللغات المشکله استکفوا نکتها

اللغات المشکله استکفوا نکتها
درستان بهائی او زار کمان استهوفه
سرگردان کرد او را و برد او را از زرع حضرت ابریم
استکفوا نکتها من اللغات المشکله که در دید بسیار از ادبها
اهدطوا فزور وید الواح تخته که توریه نیران نوشته بود

احمد میر کرد و جاوید تابد املی لهم اقال

فغنیها خمسة بحکم ان الاسرى بنیان
او و جاوید تابد اذان اکامین احصوا

استجارک زهار خالت از نو ال عهد خویش

ان اقلتم الی الارض میل کردید سوره نیا و لذات آن
ما یحییها و اشد و از بی و راهی با و پرتس کرا
اذن مرد که نقد بق کند بر لب بود و قول همی

فبواکند اعراف عیان صحرائین احمد و اولی
انصار و در تخته شون
اد صا و جواراه باران بدن و مسعودون استسجیاد

انفا
ندوده افاه بسیار که بیده که آیت است
اندر یکس و ست و ای از
احسوس علی اموالهم غیر تغییر به اموال این زار جهی جنی

که شفعه بان نتواند اشد علی قلوبهم غیر مخذول و مطوع
کردان و لمارات برا
کردان و در وقت نماز سب و راهی احمد کرد

استغفار و استغفار و استغفار
داشته و بر کزید اظفر غالب
انصار و در تخته شون
اد صا و جواراه باران بدن و مسعودون استسجیاد
انفا
ندوده افاه بسیار که بیده که آیت است
اندر یکس و ست و ای از
احسوس علی اموالهم غیر تغییر به اموال این زار جهی جنی
که شفعه بان نتواند اشد علی قلوبهم غیر مخذول و مطوع
کردان و لمارات برا
کردان و در وقت نماز سب و راهی احمد کرد

کامند و افسر باران
فجور است بر جاوید است
الکدیون اندواضی می کرد
ایچکون است این ارض سرون
اوقی بناید اسفا سفا انکین
اشتمت و غیره
اجل و کذرا لکن
استحقاق و طلب حق
اوی بر می دیم
ما در او الارض
احاطت بر او
سرون آورد او را
و در بافت اعراض بندگی
اقلت بر او
مرد که شتی
اصبنا کین او را
تشریح نمودن
پوشش خاموش و کون
اصیل بنایگاه اصلک
حق بر ضدت و تحقیق
او من است که او حق
استغفار و استغفار
داشته و بر کزید اظفر غالب

ادرا تم ندانم و اختلفتم اجمع النعم و اولی کار ریناد ادو اکانید
المربفیر حق لغت اندک غیر من خدا می میدانم و منیم
اصغر جامه در کتبه
ابلیغ کفر و خور

احتوا ارام گرفتند و وونی نمودند ارادنا کس
المر لازم کرد از نور و خوار است لا یفتنک عن خور اجتر با قصرد
اصنع العلق باعدنا باعدنا در موضع حال است
اورد و آورد امرع شتفت انترف و یجبت انما انت و هان
در حضور ما و بر ابرجسهار ما تا در اصل ان خطای شود

والو عا د احاطم از التنب دون الدین اعتراک بعض
المتساوین اصلک بمجون الاعز و العوذ نزدیک گردان
اصال جمع اصل جمع اصل است لغت
عروب اصلها ثابت است الارض و فرعمانی

السما داره جهه العلو و العود اجنتک لاسو فلت
اردرا العرضین زو جبرزان و آن نهاد دو غم است
جهانگزار ابر المؤمنین هم مرویت انکم لال ما و زراو
اناث فاش خانه ان تكون امة هی اری
بعض بودن جامعه فریاد از بدیج عدد و او و جبت مال

اعی الله تار زبان بشر استوی بر دور
الکثر فیو الارعدا الزمانه طائره اری علمه
اخفض فر و کذا او او این توبه کند کان اعلان
استد الکتبه یوشسها استغفر
سب کردان و مرض کردان اجلب کرد کن و باک
زن بران سواران و هاد و خود الت کلها الاکل خورانی
اراعطت علیها اعز نفرا ارضار و حسا و قبل الالاد و کوا

اصب میل کنیم
مراقب استغفار ما
للمصفا دنما امل امید انتظا
بجهت و در است
استغفار از بدی و خوار است
استغفار از بدی و خوار است

اصب میل کنیم
مراقب استغفار ما
للمصفا دنما امل امید انتظا
بجهت و در است
استغفار از بدی و خوار است
استغفار از بدی و خوار است

اصب میل کنیم
مراقب استغفار ما
للمصفا دنما امل امید انتظا
بجهت و در است
استغفار از بدی و خوار است
استغفار از بدی و خوار است

اصب میل کنیم
مراقب استغفار ما
للمصفا دنما امل امید انتظا
بجهت و در است
استغفار از بدی و خوار است
استغفار از بدی و خوار است

اصب میل کنیم
مراقب استغفار ما
للمصفا دنما امل امید انتظا
بجهت و در است
استغفار از بدی و خوار است
استغفار از بدی و خوار است

احي الخزيين كدام يكاز و عايفة مؤمنين و كافرين اعترنا
 اطلعنا البصر به واسمع صرته و ثباته و صوته و ثباته
 اعطنا قلبه ارجمنا قلبه فلهذا لم نزل امره فطر
 بغرنا و اطو و مجر و راحله احيط بثمره ارا به و انفس
 اتبع سببا بغيره و ذكره مرارا
 اشغل سبب مورس ان نبتت بكموس و عزلت كرو
 ارغبنا في ارا تعضرات عن عبادة الله الهجر في املنا
 اربعة ادعوا اليه في غير ستم ضار خود اضاخوا
 الصلوة قبل الامرو بنا جرا عن وقتها اذ منكر كذا خبر
 عجب و تكلف التست و بدم من التو كما نكيب كيم اهن
 بر كذا زرفت ميرزا نام از ريت و بز و مند و قوه

او نبتت سؤلد بغير و ارا مطلبه اصطنعتك
 كز بدم ترا او جمن بهن ان كرو نرس خود ا امتا بلمدر
 ايام معلومات ارا فرم مر و لبت كه ان بوم كز و سه روز
 بعد از روت و ايام معدودان مسز در كجاست و اين
 قول ابن عباس است و اجبه ر خارج املت مملت اوم
 بدست اسلك فيه او ظن فيه احاديث
 اسم جمع الحديث و يكون جمعا ايضا لاصونه التي من سلا اعجب
 او بناها الى راحة الارض من رفته و مر بيت كعتس

بما ان سوا الفل
 و ما ياب كوج و ما در اموال
 و ما ان سوا الفل
 و ما ياب كوج و ما در اموال
 و ما ان سوا الفل
 و ما ياب كوج و ما در اموال

ع انكم لما توفن ٤ عمل ٣ عنكبوت
 اخذين ٢ ذاريات

١١ من الرسول ٢٩ بقوه
 ع اشفقتم ٢ بحاله
 ع انتم ٢ ملك كتابه
 ع انذرتم ابقوه
 ع انذرتهم ابقوه

الاسوا احيد
 ع انتم ٥ و اقمه مؤمنين و ا
 ع انزل عليه اص
 ع نكحنا الله ٩ صفات

اعلنا امتنا ٢ صفات و فوق
 ع اخذين ٣ ليس

ع اخذين ٥ و نزلت ٥ بقوه
 ع اخذين ٥ و نزلت ٥ بقوه

ع اتوا صوا ٤ ذاريات
 ع اتوا به ٣ بقوه
 ع اتوا به ٣ بقوه

ع اتوا به ٢ بحاله ١ مانقون و ٣ توم
 ع اتوا به ٥ بقوه
 ع اتوا به ٥ بقوه

ع اتوا به ٥ بقوه
 ع اتوا به ٥ بقوه
 ع اتوا به ٥ بقوه

ع اتوا به ٥ بقوه
 ع اتوا به ٥ بقوه
 ع اتوا به ٥ بقوه

ع اتوا به ٥ بقوه
 ع اتوا به ٥ بقوه
 ع اتوا به ٥ بقوه

آياتون ١٧ شعرا
 اتبعوا ما آ آ عرف
 اتبع ما ادعى آ افام
 اجعلتم ٢ توبه
 احل لكم ١٤ بقره و آ مائده
 احسب الناس اقلية
 احيا و امواتا ٣ ممدت
 ادع الي سبل ٣ نخل
 ادعوهما ا اواب
 ادخلوها د حج و عمق
 ادخلوا ع ٣ و ص ٣ و ذ ارباب
 اذ بقوه ١٨ بقره
 اذ قال له ٣ بقره
 اذ عرض عم ص
 اذ همت ١٣ عمران
 اذ لك خير ما صافات
 اذ جاء ربه ٩ صافات
 اذ قال الله ١١ مائده
 اذ قال احوار يون ١٢ مائده
 اذ يستغيثون ا اقل
 اذ يفتشكم ٢ اقل
 اذ يوحى اليه اذ السماء انشفت الشان
 اذ انتم ٥ اقل
 اذ بينكم ايم
 اذ يقول الله
 اذ قال يوسف اولها
 اذ صبا ا يوسف
 اذ الذاقك ١ ابر
 اذ اوى الغنيمه الكف

اذ نادى آمريم اسمع بهم ٤
 اذ قال لبيبة ٥ بقره و انبياء و صافات اذ ابق عم ١
 اذ راى نار السم اذ الشمس ا كورت
 اذهب الي ٣ اذ اوحينا عم
 اذ تمشى اذهب ٥
 اذها اذن للذين ٣ حج
 اذ تلقونه ٢ نور اذ اراهم ٢ وقان
 اذ قال لهم آ ١٣ و ١٥ و ١٧ و ١٨
 اذ قال لا تخفوا ١٣ صافات اذهب بكتابي ٣ نخل
 اذ جاءكم ا اواب اذ ارسلنا ميس
 اذ لك خير ما صافات اذ جاء ربه ٩
 اذ حيا و امواته ١٤ اذ عرض عم ص
 اذ لا اعالل ١ مؤمنه اذ جاءتهم ٣ فصلت
 اذ جعل الذين ٣ نوح اذ نبلى ٢ ق

اذ يغشى السدنة ٢ نجم
 اذ رجبت ايض
 اذ اتى عليه ٢ ن وتطيف
 اذ ناداه ٢ نارعات اذهب ايض
 اذ كمن اذ كمن
 اسباب السموات ٤ مؤرخ استخوذ ٢ مجاوله اسكنوهن اطلاق
 استذبحه ٤ طه
 اسلك بذكر ٤ قصص
 اصحاب ٣ فرقان
 اصطفى ٤ اصافات
 اصلوها ٢ طور
 اعلوا ٢ حرم موضعين وامانه
 افتطمعون ١ بقره
 افضير دين الله ٩ عمران
 افامن ١ اعراف
 افمن استس النور
 اذ اوقعت آفاقه
 اذ القوا اعداء
 اذ اسه ٢ معارج
 اذ هم عليها ابروج
 اذ اربوا ٩ اربوا
 اسكنوهن اطلاق
 اسلك بذكر ٤ قصص
 اصحاب ٣ فرقان
 اصطفى ٤ اصافات
 اصلوها ٢ طور
 اعلوا ٢ حرم موضعين وامانه
 افتطمعون ١ بقره
 افضير دين الله ٩ عمران
 افامن ١ اعراف
 افمن استس النور

افامنوا ١ يوسف
 افمن هو ٤
 افامن ٥ افاصفكم ٣ بنى افامنتم ٢ بنى اسرائيل
 افحص الذين ١١ كيف افرايت الذي مر بم
 افاد يرون ٤ طه
 افلم يبديوا ١٧ مؤمنون
 افلم يبديوا ٥ حج وقران
 افلم يبديوا ١٧ مؤمنون
 افحسبتم ١٢ مؤمنون
 افبعد ابنا ٢ شعرا
 افمن وعدناه ٧ قصص
 افلم يروا
 افبعد ابنا ١١ اصافات
 افمن شج ٣ زمر
 اففضرب ١ زفر
 افمن ٢ رعد
 افمن يخلق ٢ نحل
 افامن ٥ افاصفكم ٣ بنى افامنتم ٢ بنى اسرائيل
 افحص الذين ١١ كيف افرايت الذي مر بم
 افاد يرون ٤ طه
 افلم يبديوا ١٧ مؤمنون
 افلم يبديوا ٥ حج وقران
 افلم يبديوا ١٧ مؤمنون
 افحسبتم ١٢ مؤمنون
 افبعد ابنا ٢ شعرا
 افمن وعدناه ٧ قصص
 افلم يروا
 افبعد ابنا ١١ اصافات
 افمن شج ٣ زمر
 اففضرب ١ زفر
 افمن ٢ رعد
 افمن يخلق ٢ نحل

افلا يتدبرون محمد افلم ينظروا آق
 افعيينا ٢ افصح هذا ٢ طور
 افرايتم اللذاه ٢ نجم افرايت الذي ٢
 افرايتم ما والصف من الوافد فرموا شاع افبذا فر ٩
 افلا ينظرون ٢ غاشيه افلا يعلم اعدايات

افلوا يوسف افرا الكاتك آبي
 اقم الصلوة ١ افقرب للناس آ انبيا
 افقربت لساعه اقم افرا باسم ربك آعلق
 آكان آيوش

الذين ابقوه ٢ وده ٣ وده ١٣ وده ١٥ وده ١٧ وده ٢٧ وده ٢٨
 وده ٢٩ وده ٣٠ وده ٣١ وده ٣٢ وده ٣٣ وده ٣٤ وده ٣٥ وده ٣٦ وده ٣٧ وده ٣٨ وده ٣٩ وده ٤٠
 وده ٤١ وده ٤٢ وده ٤٣ وده ٤٤ وده ٤٥ وده ٤٦ وده ٤٧ وده ٤٨ وده ٤٩ وده ٥٠
 وده ٥١ وده ٥٢ وده ٥٣ وده ٥٤ وده ٥٥ وده ٥٦ وده ٥٧ وده ٥٨ وده ٥٩ وده ٦٠
 وده ٦١ وده ٦٢ وده ٦٣ وده ٦٤ وده ٦٥ وده ٦٦ وده ٦٧ وده ٦٨ وده ٦٩ وده ٧٠
 وده ٧١ وده ٧٢ وده ٧٣ وده ٧٤ وده ٧٥ وده ٧٦ وده ٧٧ وده ٧٨ وده ٧٩ وده ٨٠
 وده ٨١ وده ٨٢ وده ٨٣ وده ٨٤ وده ٨٥ وده ٨٦ وده ٨٧ وده ٨٨ وده ٨٩ وده ٩٠
 وده ٩١ وده ٩٢ وده ٩٣ وده ٩٤ وده ٩٥ وده ٩٦ وده ٩٧ وده ٩٨ وده ٩٩ وده ١٠٠

وعاءوا اقل وع ٢ بقوه ١
 وده ٢ وده ٣ وده ٤ وده ٥ وده ٦ وده ٧ وده ٨ وده ٩ وده ١٠ وده ١١ وده ١٢ وده ١٣ وده ١٤ وده ١٥ وده ١٦ وده ١٧ وده ١٨ وده ١٩ وده ٢٠
 وده ٢١ وده ٢٢ وده ٢٣ وده ٢٤ وده ٢٥ وده ٢٦ وده ٢٧ وده ٢٨ وده ٢٩ وده ٣٠ وده ٣١ وده ٣٢ وده ٣٣ وده ٣٤ وده ٣٥ وده ٣٦ وده ٣٧ وده ٣٨ وده ٣٩ وده ٤٠
 وده ٤١ وده ٤٢ وده ٤٣ وده ٤٤ وده ٤٥ وده ٤٦ وده ٤٧ وده ٤٨ وده ٤٩ وده ٥٠ وده ٥١ وده ٥٢ وده ٥٣ وده ٥٤ وده ٥٥ وده ٥٦ وده ٥٧ وده ٥٨ وده ٥٩ وده ٦٠
 وده ٦١ وده ٦٢ وده ٦٣ وده ٦٤ وده ٦٥ وده ٦٦ وده ٦٧ وده ٦٨ وده ٦٩ وده ٧٠ وده ٧١ وده ٧٢ وده ٧٣ وده ٧٤ وده ٧٥ وده ٧٦ وده ٧٧ وده ٧٨ وده ٧٩ وده ٨٠
 وده ٨١ وده ٨٢ وده ٨٣ وده ٨٤ وده ٨٥ وده ٨٦ وده ٨٧ وده ٨٨ وده ٨٩ وده ٩٠ وده ٩١ وده ٩٢ وده ٩٣ وده ٩٤ وده ٩٥ وده ٩٦ وده ٩٧ وده ٩٨ وده ٩٩ وده ١٠٠

الله ٢ بقوه ٢٤ وده ٢٥ وده ٢٦ وده ٢٧ وده ٢٨ وده ٢٩ وده ٣٠ وده ٣١ وده ٣٢ وده ٣٣ وده ٣٤ وده ٣٥ وده ٣٦ وده ٣٧ وده ٣٨ وده ٣٩ وده ٤٠
 وده ٤١ وده ٤٢ وده ٤٣ وده ٤٤ وده ٤٥ وده ٤٦ وده ٤٧ وده ٤٨ وده ٤٩ وده ٥٠ وده ٥١ وده ٥٢ وده ٥٣ وده ٥٤ وده ٥٥ وده ٥٦ وده ٥٧ وده ٥٨ وده ٥٩ وده ٦٠
 وده ٦١ وده ٦٢ وده ٦٣ وده ٦٤ وده ٦٥ وده ٦٦ وده ٦٧ وده ٦٨ وده ٦٩ وده ٧٠ وده ٧١ وده ٧٢ وده ٧٣ وده ٧٤ وده ٧٥ وده ٧٦ وده ٧٧ وده ٧٨ وده ٧٩ وده ٨٠
 وده ٨١ وده ٨٢ وده ٨٣ وده ٨٤ وده ٨٥ وده ٨٦ وده ٨٧ وده ٨٨ وده ٨٩ وده ٩٠ وده ٩١ وده ٩٢ وده ٩٣ وده ٩٤ وده ٩٥ وده ٩٦ وده ٩٧ وده ٩٨ وده ٩٩ وده ١٠٠

الله ٢ بقوه ٢٤ وده ٢٥ وده ٢٦ وده ٢٧ وده ٢٨ وده ٢٩ وده ٣٠ وده ٣١ وده ٣٢ وده ٣٣ وده ٣٤ وده ٣٥ وده ٣٦ وده ٣٧ وده ٣٨ وده ٣٩ وده ٤٠
 وده ٤١ وده ٤٢ وده ٤٣ وده ٤٤ وده ٤٥ وده ٤٦ وده ٤٧ وده ٤٨ وده ٤٩ وده ٥٠ وده ٥١ وده ٥٢ وده ٥٣ وده ٥٤ وده ٥٥ وده ٥٦ وده ٥٧ وده ٥٨ وده ٥٩ وده ٦٠
 وده ٦١ وده ٦٢ وده ٦٣ وده ٦٤ وده ٦٥ وده ٦٦ وده ٦٧ وده ٦٨ وده ٦٩ وده ٧٠ وده ٧١ وده ٧٢ وده ٧٣ وده ٧٤ وده ٧٥ وده ٧٦ وده ٧٧ وده ٧٨ وده ٧٩ وده ٨٠
 وده ٨١ وده ٨٢ وده ٨٣ وده ٨٤ وده ٨٥ وده ٨٦ وده ٨٧ وده ٨٨ وده ٨٩ وده ٩٠ وده ٩١ وده ٩٢ وده ٩٣ وده ٩٤ وده ٩٥ وده ٩٦ وده ٩٧ وده ٩٨ وده ٩٩ وده ١٠٠

الانبيا

كلانق وديونيس ٧ موضين آمود ٧ نور عاصيات
 عفت ٢ صكك اتلفظ ^{انتم} ^{انتم} انتم انتم
 الاستغناء ^{الانبيا} الاقنانون ٢ نوبه الانتفراء ٤ ااتقلوا
 الانتفراء ايضه ^{ما نفرد} الا الذين ٩ عمران ٤ ااصواته آبراهه ونور
 و٣ شعرا ٣ اناق داتين وعمه
 و٣ هود الامن رحم ١٢ الامن استرقف ٢ حجر الا ان يشاء
 كيف الامن قاب عمر عم الاذكرا آله الا يتبعن اطه
 الا على ازواجهم آمنين ^{ومساج} الامن الى الله ٩ شعرا الا محجور انا شعرا
 و٤ عاصيات وهو
 الامن ظلم ٢ نعل الا اتقلوا نمل الامن خطف اصانات
 الاعباد الله ٤ و٣ وعاء الامن مويتناء الامن هو ١٧ الا ليس
 الا الذي ٣ زخرف الامن رحم ٥ وكان الا تزرع نجم
 الا المصلين ٣ مساجح الا بلاغا ٣ جن الامن اذقني ايبه
 الا اصحاب ٤ بشر حيا ما بها ما نأ آك من قولي
 احة هيس

عقبك في يوم تقيمين

الم ابنة و عمران وسجده المن اعراف الراح
 ديونيس وهود ويوسف ابراهيم المواريد الذي ٣ نون
 زوقان ٢ شعرا و آسجده وعقواط ويديس دار محمد
 بدر احسن اهلنا محفل كور
 المشهور احوام ٣٠ نوبه الخ ابينه الم ٣٥ موضين ٢٤
 و٥ نسا وع موضين و٣ ايبه و٣ ابراهيم و٣ موضين و٥ نور وع ارضه و٣
 الشيطان ٢٧ اصحابين ٢ عمران الحق
 اليوم آمنه الم تعلم ^{نوبه} آمنه الم يروا انعام واخل
 اليهم ارجل ٣ اعراف الا ن خفف ٤ اتقال الم يعلمو
 ما تورد الم يا نتم ^{نوبه} اعراب ١٠ التائبون ٢ ايضه
 اليه مرجعكم ابوس الا ن وقد ا ايبه الى الله آمود
 الى فرعون اموود ^{ومؤمنين وهم مؤمنه} الى يوم الوقت عم حر
 الحمد لله آفاتحه وانعام وكيف وسباوفاطر امالك
 ه كيف الم ن انا ٩ كيف امكب يومئذ وجرح وقان
 الم تر ان الله ٢ موضين الم تعلم و موضع الم تكن المؤمنين

الم يروا انا نزل لولم يفتهم عن عكبت الم ترو ٢ لقن
 النبي اولى ١ اخاب اليوم تختم ٢ يس النبي الله عزه
 اليه برده فصلت الهم المذكور ٣ غم الشمس ارجمن
 الم يابن ٢ حديد الم نزان الله ابحر لرم الى الذين ابعث
 تم مزمجر الم ياتكم احشر الى ريد ٢ قهر و ٣ ايم الم ياتكم
 اليس ذلك انظر الم هناك ٢ مرسلت الم تخلقكم ايم الى قدر انظر
 الم جعل ايم الم تعلم ال البره لزم الزانية انور الزا الى ايم
 ايم عمل وعمل موصفين اربع مواضع ايم ايم لهم شكا سور ايم يقولون ايم
 خلقناه اصافات لهم سلطان على الناس ٣ ميم ايم لهم عن موصفين
 امر يزيدون ال ابقه امر كنتم عما امر يقولون ايم
 ام اخذت زوف انا خيرة ابرو و ايجيون ايم
 امر يقولون عن بوس و بود و ام امنتم يا بني ام ايتام زوف
 ام لهم شكا عن تسلهم عندهم
 ام حسب الكف ام اخذوا ام ايتام موصفين ام لهم ايتام موصفين
 ام لم يعرفوا ام يقولون ايم ام تسالهم ام عندهم اص ام
 ام يحب فرقان ام حب الذين اعكبت و ام ازلنا عنهم
 اما الذين ٢ سجد ام لهم امن ام تخلق من امر زمره ٢ م
 في انفس

امر الم ياتكم ايم
 امر الم ياتكم ايم
 امر الم ياتكم ايم

اما السفينة ركف
 ان الذين ابقوه و اعدوا و اواوا اذا اعران موصفين و اعدوا و اعدوا و اعدوا
 ان الله م يتر ان انا ارسلنا ٢
 ان الصفا ايم انما باهركم ١٧ ام حسبتم ٢٢ ان مثل
 عمار ان هذا ٢ ان اولى ٢ ان اول اعران ايم
 ان الذين ١٢ عمران ان تمسكم ١٢ ان بمسكم ١٤
 ان ينصركم عا انما ذلكم ١٦ ان في خلق ١٩ ان الذين
 آتوا و اعدوا و اعدوا موصفين و عا ما نه و عا انعام و عا عملا
 و عا ٢ و ٢ موصفين و عا انقال و ابراهيم ٢ و عا ابراهيم
 انما التوبه ٢ لنا ان تجنبتوا عن انظر كيف ٥ ايم ٢
 ام لهم نصيب ع ام يحيدون ايم انا انزلنا ال
 ان الله ١٢ ان يدعون ايم انا اوحيانا ١٧
 الخ اريد ما نه انما جزاء الذين عم انما وليكم الله
 عا انما يريد ٢ ان تغد بهم ١٢ ان تقولوا عا انعام

اما السفينة ركف
 ان الذين ابقوه و اعدوا و اواوا اذا اعران موصفين و اعدوا و اعدوا و اعدوا
 ان الله م يتر ان انا ارسلنا ٢
 ان الصفا ايم انما باهركم ١٧ ام حسبتم ٢٢ ان مثل
 عمار ان هذا ٢ ان اولى ٢ ان اول اعران ايم

انعام و بي
 انظر موصفين

ان ربكم عرف انكم لم توفون ٩ ان وليي ٢
انما المؤمنون ان قال ان تستفتون ان تتر ٣ و
ان حذرا ٤ انما يعمر ثوبه انما ع ٥
انفروا ٦ ان تضربك ايض انما ع ٧ انما السيل
ان الله ٨ مؤمنين وده بونس و ٩ ثم انما ع ١٠
انما ع ١١ ثم ع لقمه و ع احزاب و ١٢ انما عرضنا احزاب
ان الله اصف
ان ربكم ابره ان في ايض الا لقب و ١٣ ان في قوله
ان في توكلت و انزل من ١٤ انما بوخرهم ١٥ ابره ع
انما ع ١٦ ان في ذلك ١٧ مؤمنين
ان ربك ٩ انما كفييناك ١٠ ايض ان تخص ع
ان ليس له ١١ ان ابره ع ١٢ ان احسنتم ابني
ان هذا ايض ان الملبدين ١٣ ان ربك ايض ان عبادك ايض

ان الذين

ان الذين ١٤ انما ع ١٥ انما ع ١٦ انما ع ١٧
انما ع ١٨ انما ع ١٩ انما ع ٢٠ انما ع ٢١
انما ع ٢٢ انما ع ٢٣ انما ع ٢٤ انما ع ٢٥
انما ع ٢٦ انما ع ٢٧ انما ع ٢٨ انما ع ٢٩
انما ع ٣٠ انما ع ٣١ انما ع ٣٢ انما ع ٣٣
انما ع ٣٤ انما ع ٣٥ انما ع ٣٦ انما ع ٣٧
انما ع ٣٨ انما ع ٣٩ انما ع ٤٠ انما ع ٤١
انما ع ٤٢ انما ع ٤٣ انما ع ٤٤ انما ع ٤٥
انما ع ٤٦ انما ع ٤٧ انما ع ٤٨ انما ع ٤٩
انما ع ٥٠ انما ع ٥١ انما ع ٥٢ انما ع ٥٣
انما ع ٥٤ انما ع ٥٥ انما ع ٥٦ انما ع ٥٧
انما ع ٥٨ انما ع ٥٩ انما ع ٦٠ انما ع ٦١
انما ع ٦٢ انما ع ٦٣ انما ع ٦٤ انما ع ٦٥
انما ع ٦٦ انما ع ٦٧ انما ع ٦٨ انما ع ٦٩
انما ع ٧٠ انما ع ٧١ انما ع ٧٢ انما ع ٧٣
انما ع ٧٤ انما ع ٧٥ انما ع ٧٦ انما ع ٧٧
انما ع ٧٨ انما ع ٧٩ انما ع ٨٠ انما ع ٨١
انما ع ٨٢ انما ع ٨٣ انما ع ٨٤ انما ع ٨٥
انما ع ٨٦ انما ع ٨٧ انما ع ٨٨ انما ع ٨٩
انما ع ٩٠ انما ع ٩١ انما ع ٩٢ انما ع ٩٣
انما ع ٩٤ انما ع ٩٥ انما ع ٩٦ انما ع ٩٧
انما ع ٩٨ انما ع ٩٩ انما ع ١٠٠

شعرا

والاصح ١٩١

١٦١ ١٦٢

ان في ذلك انما نطمع ان هو لا انى لكم
 ان انما الا ١٢ ان هذا انى وجبت ٣ نعل
 ان هذا ١ انك لا وان ركب ابني انما يؤمن ٢ سمع
 انما امرت انى انما السبل النور ان فرعون انقص
 انك لا تدي ان قارون ان الذى انما تقيدون
 انك تبوت انما تزلون ان المسلمين من اعراب
 ان تبدوا ابني ان اعمل ٢ سب ان الشيطان انما
 ان يشاء انما ارسلناك انما جعلنا اكنس
 انما نحن انى انى انى انى انى انى انى
 انما امره ان انكم اضافت انما كذلك انى انى
 انهم كانوا انى انكم لدا نقوا ابني انما سبوا
 انهم الفوا انى انى من عبادنا انى انى انى انى
 ان ان كل انى انما سبوا انما اخلصنا انى
 ان ذلك انى انى انى انى انى انى انى
 ركب انما انى انى انى انى انى انى انى
 انى انى انى انى انى انى انى انى انى
 انى انى انى انى انى انى انى انى انى

نقص

هو من

القانع بسنة كنيسة المعز وقال عوف بن كنيسة الرابع
 صيت رخت صبر كذاض صلي يا تشي سوخت
 هدا من ويران صوامع جاها رعا وجمع صومع
 بيع كلبيا بغير صومع احنا ونيز على وهاها راز شده
 مشيد بنا نيز كره شده بلسخ وجم رايك وازيد و باطل
 بسطو حمله برز نيز لسلبهم لذي باب اعظم
 جنگ وازو بازد انت حواست
 ظل بغير و اليوم
 بات بغير كذا اذا فله
 والليل العطف
 اجانب الاعطاف
 عشق و برين و كرامت و كنيسة

سورة المؤمنون الا عشر او ٧ ابات و فواصلها تم
 و اولها موافق لاول جزء الثامن عشر اللغات

جزء ١١

الحزب الخامس عشر وهو من اول سورة المؤمنون
 الى قوله **سورة الفرقان** الفردوس باغ كرويه درختي است
الفرق با درخت ميان خرد و آخريان و بناه آخرت است
 مصغره باره كوشت خابده فلكسونا پس پوسنا بديم سينا نام
 كويت صبح نان خورش جنة كبر جيم ديوانك هبنا
 چه دورانست فتوى پياي ديوان كا زين بند و كوئيد مرا
 ميت اقدس است و جله تر سنده و سعهها
 طاقت آن بجا آورد زار ميكند لا بجا آورد ازار نكند

تلكصون از بي باز ميرويد سامن باره
 كنده و افنه كوئيد خراج خراج لنا كيون
 هراينه از راه كوئيد كاند و اما اسكانو پس نقرع
 و زارر ننوند تلف و حوهم سوزاند و هاران ترا
 كالحوت و در زرش كنده كان قبلسون از خويها
 نو ميده كان با ساكت كرويه كان با حيرت اساطير
 اف نهاد نوشته شده با بچيون يار مينيد و بار كرده ميشود
 لشعرون و فريته ميوي همزامت و سوسها

الحزب

ادفع اليها حسن السنة اي ادفع السنة باني
 مرا حسن و الحسني و الفع عنها و بقا يسنا
 از جز و اكا تزجر الكلد كذا لك المني الكذب فضع
 نا انوار بار نكند اليا باهي جمع اليا مرعوبه كمال العار
سورة الفرقان الكنتها برار خرد نوبت از اصحاب البرس

الم تر الى ذلك الم نطرا الى موضع
 ركب و ندرته كيف جعل الظلمة المنبسط لينفع به الناس ولو
 لمجد لا صفا با صل كذا و رطل من نبات او شجر فلم ينفع به احد
 اناسي جمع الاسرار والاثان ان جميل الحكيم
 باز خوانند صبر و امان و هو تاسد و غير ام
 بوسه لم يقتر وانك كروايند قوام راستي
 انما عتوبت ما يعجبواك عبادت لرام
سورة التين سورة التين حواشي
 با خع حزين را كنده الم و بلك ابا نيز و روم
 عذبت نده و كرايند رعبان از ده تلفق
 بخورون لا صلسلكم بر و ارميكنم لهما البتة لئلا يارحوا

Handwritten marginal notes in red and black ink, including the title **سورة الفرقان** and various annotations.

سوره صافات

ساقطه ان نزلت بالحق من ربك ان تسميها سموا او لا تسميها
بنت كذروا ويرى انما يكذبوا وينذر فان تلقى بس كذبت
كالطود العظيم من لوه برك فلكبوا بس ورافتوا
ولا صدق جم ونه ووت خويس الارذلون حوازان
طار درانده لغبتون باز ميكنند مضانغ باهياي
يكو هضم مگور فار هين خوش نك ان فسطن
كان المشركين بجز مشركين بجز مشركين
سوره النمل يعنون مشركين بجز مشركين
نكند شارا تفقد لم شده جت احنا بهاني افغون
جواد بيد مرا صاعزون حوازه عقوبت ديو نكوا
از حال مگروايند لجه ميان دريا ممرود هموار رهط
كروه لنبيتند مشركين مرنيم البتاورا يعل لول
بر ميروند حاجر افقن حكيم كره سوره القصص
فالنقطه بس يافت و جسد او را كولا ان رطبا كرمو
بتن يا قضيه اربي بر او ازا منصرفه عن جنب
بس و بد آن دن او را زودر فاصحون بكنوا نكوا
حين عطفه بكم بجز بكنوا نكوا فو كره بس مشرك او را

تذکره

البردخ ابا يرو ابا خرا البقعه من القاع ارمع القاع وهو
المنور من الارض البرد بهنجريك نكر باخغ
ملك فلات عنا قهم رؤ ساهم ومندوم

بترقي جسم ميدانت لسبب صخره فبا ر سر ميخواست از او
نوحه نلقا مدين رور نهاد بسوزند بين نك و دان
مير اندند ووزن و د آمد حتى بصدر الكرعانا
بروند شبان استاجره مزدور كن او را انكليس
زن و هم ترا هابن ابن ووزن تا حرق مزور او را
بر حج سالها اشق وسوار روم و دوا را يم الفست با فتم
امكشا ورك كيد جدره لاهنم سوخته فضطوون نكروم
شاطن كرا نه عصاي جوب و سمن لم يعقبه نكشت
اصم فراهم كرافض كساه زانتر و دغا بار
العمر زندگاني تا و با معصم بدلون وضع ميكنند

فان تحرون
نلع وجهم النار ان تصباغ
النار تخرج خويتم را ابر العين واز خانه سرون آمدن
بنارک مع البرکة اللہ اعظمت جزائہ والبرکة لفره ایچ
تغیظ چشم گرفتن نکهتک ماک کردن

بطروت ناپسای سو مد ایتونه و دایم ها تو انا رید

الکوز کفها مفاخره کلید اوان لتوق کانی بریزو
بالعصبة بکوه موم و بجان آبا نمینر
سورة العنکبوت و تجزوا اهد و العنکبوت

العقوالعناد حرم جارا ازم

سورة الروم
بضع کم ازوه جین تمسورن مکام که سنا فاه لید

تظرون وقت مار پشید داخل سوبد الوذوق ماران یک
خلاله مبانه آن شیبه هر

سورة لقمان

بشر

بشری با بی انرا کرم
النفس قار و صلا فی
تقطعه الامم هم منیرا
انک تلتذ به صلا فی
تقطعه الامم او با اولاد
قطعا
بشری منیر
انفسه و الله و
تقطعه الامم او با اولاد
بشری منیر

حج جهه کینه مستعار من جهه
اولایح افترسها و ذلك اولایح و البین و منع غایب

بشری بنور نمید مرقم عامین وصال

خود سندان لا تصعر و ر مکوان

سورة الم تنجید

فسله و ریت او سلاله هر چه سرون از خبر

ما کسود و ستم سر و بریدگان تجافی اجتاب کز

مصاحح خوالفها الجزر بیکاه *سورة الاحزاب*
مدینه تلتذ و سبعون آیات نزلت بعدها المتخذ
ادعیاء کم ربه خواندگان شما استطر است نر

تعدت و صدق و عوده آخبر بکاه و استاد و حجاب

المعوقین منع کنده کان هلم وانراک

اشهر تجلیها سلفو کم زمان آور کر وند شمارا بادون
 بیابان فرضی بجه بجار آورند خورا بنتظر
 جسم مبارک لم بنا الو یافتند صیا صیهم
 اسر حکن را میکنم شمارا لا تخضع فوقی بکنند زمان
لا یترجون آرا استاز خانه برون شود بزمان الرحمن
تصور بیک الخبیره اختیار مید به بید کنند ان
وطرا حاجت کبلا بکون ونلا بکون تا بباید
فصلی درو مفرند دع دست بدار آذ نم را
خالصه ترجی باز بمبار عزلت
حد اند تو فقر اعین روشن سود بشمار زمان
یوزن دستور داد شود ولا مست لستین
باید عکس کنند کان مردم با فک حلا بیبین و امثال

۴۰
 الرحمن

جمله واحد که ار نوعه فوق ت واحد که انزلت للمتورین
و ان نیز و الو ر نوعه واحد المرحبون خبر دروغ افکنند
اجز الثانی والعشرون
لغیر نیل بر المتر نیم السنه لا یجاور و نک بما ی مکنند
ساد تا متر ما وجیه و شناس سد یل را
الامانه زینهار فایین نخواستند سور و بیا
اربع و حسون ایه نزلت عده الزیر
لا یعرب و و عربو اوی هم دروغ کوبید
سا بغات تمام شد السود بمع حلقه ز و فراج
و وا حها شبه آن القطر م کذا ت م انیل
جه ب جفلن مع عنه بیر کالجواب م ل ن ن
دایه الارض سید و وجد مستانه جودیت
سبا ام شهریت سبیل العم آ س ان بند بسته
اکل میوه شور ترس اسفاد یا سفر ما و از شهر شما

موقنا هم در بیدم ایش ترا فرغ هم از دل پر دین کرده بودید

لا یستأخرون خویشین را بهرین میکنند لا یستقدون

بهرین نیروند استضعفوا خوار شدند معشار

و یک فردی یکک التناوش کرنی جیل

جیلانند و طویل **سوره المائد** هم اعتباره ای به سوره فاطر است

او لحاحه صاحبان باها العز و بالفهم هم

بدان زینت شوند از متاع و بفتح بفر شیطان تصیفون

کردار میکنند سابع کواراننده مواخر سکا فندکار

جد و راهار کوه عزایب یک بابان الدواب

سوزان کن بتورک و می شود فتمهم ظالم

ضمیر راجع بعباد است نه به الذین اصطفینا

مقتصد میان رو و آنکه عارف بحق امام حق باشد

سابق بالخیرات امام معصوم است علیه السلام

لا یحق زود غر آید

کرا تر

عجری

ثقلت و ثمانون ایتیم الفقان

سوره لیس **الفقان** زخمها مقون بر بند

کننده کان و حیم و کبرنده کان سدر حنه استوار شده نظیرنا

بقال استیم و نوم و بیدم الاوصی دور تر لغز جنمک سنک

مکنیم سارا خامد و ک مردکان تسلیح مکنیم و جدا

بیزیم العرجون بدخوشه ما تدرك در رسد

صریح فریاد در الاحداث کوره بنسلون میدوند

مرفد جوابها اما از واحد التوید جیلا آفرینان

لطسنا مرانیه نابد کردیم و نایب سایم لمسیخا از صورت خود

بگردانیم مغیره زندگانی و هم اورا تنگسه بار کردانیم اورا

رکوبیم بر شستن مشاوب جمع مشرب بوز موضع مشرب

و هم استخوان بوسیده الشجر الاحضر درخت مرغ و

عفار است و آنما دور درخت در نهایت تر که اعواب الزان

جایخ ما فی خود الزان و اتش الزان میگردانند تا انبدا کر مالند

بهر آیه

۷

صفا قسم
 والصفات بوجهی که صفت میکند در آسمان صفت میکند
 یا بصفت میکند از آن جهت خود را در نماز همچنانکه مومنان در نماز
 جماعت میکند از آن جهت خود را در نماز و بعضی صفت میکند در حالت
 که منتظر و حرام خداوند از اجوات فرشتگی که از جبر خلق
 میکنند از کتابان یا از جوار میگویند یا از آنکه کان اسرند و غیر
 گفته اند که مراد آیات قرآنیست که از اجوات اند از صبیح تا لیل
 و شکیانی که تذکره میکند کتاب خدا را که نوشته است از برای
 ایشان و در آن ذکر و اوست و بعضی گفته اند که مراد بصفات
 نفوس علی بنیت که عمل کننده کند و بصفت گذارند که از آن جهت
 خود را در نماز و سایر نمازها و صفیاً جماعات و نیز اجوات
 نیز نفوس این است که بمواعظ و صحیح از مردم میکنند و بنا بر
 نفوس این است که بدون کننده ایات الهی است و در
 دنیا کان سرائع خداوند و بعضی گویند که در آن نفوس غازیان
 در راه خداست که صفت میکنند و میرانند آسمان را و در
 حالیکه تذکره کننده کان ذکر اند با آن حال همچنانکه از حال
 ابراهیم مومنین هم منقولست السماء الدنيا آسمان نزد یکدیگر یعنی
 آسمان اول از طرف پایین مارد دیو بیرون روند

صفات و آیات
 و آیات

از فرمان

از فرمان ناقب روشن کنند دحور را بدان و دور
 کردن بعضی و اصیب دایم حطف بود
 فاستقیهم پس جواب خواه از این لا ارفح حسبه
 قفوه نکه و ایدان ترا عول هناک کردن بیض
 حابه مرغ مد بنوی با داس داده شده کان
شوب آمیختن القوا یا فشد بهر خون بیشاید
تخوف میرا سید اذ حبل کلور زایم سکه
 در روز انگذاورا جیس کرانه بیت فی المستبین
 بدید کننده بعلت و نور فابری گذارند
 و با فرمانده کان ابن کریمت الفلک کستی
مشحون بر کرده شده فساهم فرعه با هم زدند
 امد حصین منسوب شده النقام بدین در کتب
 ملیم ملامت کننده بقطین درخت کرد و فانتین
 فاسد کننده کان ساحه میان سر

بسم الله الرحمن الرحیم

مناص کرزگاه الملة کثیر اختلاف افزاد

خواف روزگار اندک قطنا نامدا نشوروا الحراب
برند نه بشکاه را ففرع برسد لاشطط جورکن

اکلهینا پذیرفرا کردن برآن اخلطاسرکبا خر برورد

عواص بدر با فوروند الاصفاد بنما ارکض با کجیان

ضغنادشکبا و حجاب بوردی لاحتس سو کند از دفع کلور

نقاد سپر اندن مرچا بقا فر آمد ر صغف در فیل

فا نظرنی زمان بیومر المتکلفین از خوبین نمایند

سورة الزم

لاصطفی باخار حوله اعطاء تنقدیحی

لا تجلف حذف نمکند متشابه بیکدیگر مانده

مثنائی دورو نقشهچر مور بر بدن میخورد تلین

زم میبود ذی عوج صاحب کمر متشاکسون

دشوار رکنده کان یجل نزل اشما زت

با هم آمد ورمید فرطت سمت کار نمودم

مطویات بجد و سدا اشرفت روشن شد

زمر کردها حاقین کرد خیز فرود کند و کال

سورة المؤمن

ذی الطول ذر الفضل همت امگ کرد و علیین

بلی الروح الرقوان یوم الملاقه روز یکدیگر را بدین
بادرون خارجون احنا جمع الحیره وهر الحفوم

هاسان وقارون نام دو کافزالت منکبر بزرگ
منشکنده بکتم بهمان میبود داب خلق التناد
از یکدیگر مبدن ناز لکم نکتید صرحا قم اسباب
بودند ^{جم} نجات رسفارتدن لاجرم حقا قوض

کار خود را بسیارم الابکار ^{داخرین}
ظوران اغلال بندم تمحون نفحون

فضصنا فصر کریم حاق

سورة حم السجده

الکذ جمع کن است بجز نوشتها و فکر کنی کوش

انداک اقواتها روز بها و فواتها اخری سوار

فاستجوا اماروا یوزعون یلقون

جلود پوستها انطق سخن آورد نسترون
میبوتید اردکم اللهم المعین خشنو سکان
قیضنا ارتنا اذ وحظ صاحب نصیب بزرگ
نزع در بنام افکندن دیو لایسامون ^{تلمذ} بودند

اهزت جنبد یلجرون بکوی بودند اعجمی ^{بنا}

شفاء بهتر دادن اذ ناک اگاه کریم مانرا

قنوط نومید نا دورند عریض صاحبها

حم عسق ^{فریق کردید}

مقالید کنده یخا چون چمن مراوردند حصه
باطل شده نصیب بره یفتز بجز می کنند
روضات باعا وسبها یخو پاک مکنند بقبل
مرید برد فقط نومیدند روا کنند بنا اشده
و ابا و کتیها اشده بوقه بکن ستوری
مؤثر کردن ملجا چار بناه کرم حجاب

مقربین جز واهره اصفتم کر بکار
بشنو مالانده میور احلیه نشان احصام
کنند مستکون چک اندز نشان مقدور
برپی رونده کان وظرفی خلفی بزا بدر
عقبه وزندان او متعت بر خورد ار ادام

نظرون

بظن ون بر میونند ز حرف زینت بعین
رو میکردند تقبض نقط اسمع شوا بند
الملک که دوم بزرگواران مقربین بار شونده کان
فا استخف سبک نشد او اسفون باجم آورد نابا
سلف پیشینان بجلفون خینه میونند احلا در
تجربون ن و کرا ایند میونند صحاف کاس

لا بفتر ست کار میکنند مبلسون نومید شوند کان
ابرموا استوار کردند بصقون ن ک میدند

بجوضوا س
مبار که نخند و شک وریب مستقیم
آدوا بکنار اید او دشام بجرات و ادوم اختر بای بیم

بلا و از مودن سخت و زحمت علی حسین
فانعلوا بجا بکشد او را نمزون کان میند
سدس استبرق
هز و اموس دانش رجز عذاب شریف راه راست
احتر حوا کت کرده حجتم سخن در ستابان
فستسخ ننه بکیریم لیستغیون جزو کرده میوند
کبریا بزرگی **الحمد لله رب العالمین سوره الاحقاف**
لا یستجیب یا سخ نمکند بلع جدید افکن
کذب امام بشیر و وصیاند زکریم
وصاله از شیر باز رفت او استدلای غایت خورده
اوز عقی النهر تنقبتل مریدیم نجا و ز
در مکتبیم اف کله لب که در وقت کرامت کرمند

بسیان

بسیان فریاد بر میخواند **سوره اعراف**
بش آورد و میگوید اد هبیم برید احقاق تو کار
عارض محطرا ناربت بالشدیر ما مکتاهم **سوره اعراف**
حاف بهم کدو را آمد و کرد در گرفت لیستغیون
حوکم در کرد و صر قسا کرد و بدیدم و بدل کردم
قریان مرط عقی که بد و زوکی جدید رحمت خدا
حضر و لا حاضر آندند او را انصوا خاموش نوید
یا کوس را **سوره محمد**
بالم حالهم لقیمتیم بنید یا ویدید اختتموهم
بیار شند او زار اسباب و لانت جنت نیست
استوار میگردد فغسلهم برور و راندند عاقبت کار معنی
د مرمده ک کردانید مشوی جارق مشاسین در کفر

لذه با فزه امعا روده انفا الكون بفته ناکمان
 اسرا طمانك نهراو منقلب استنگاه حکمه
 اسوز کرده شده اطعشی علیه هوس شده عز مردل
 رجز بناو فاصمهم کرد و بندها را اعشى نور کرد ایند
 میدرون اندیشه میکنند ارند و برکنند سول آراش کرد
 اسخط بخشم آورد اصغافتم کنه ران چش
 سخن خط فلا ننواستی بکند السلام بکرمین فحما
 آستی کن بکم لن بقصکم فبحکم بکم یستبدل
 بدل خواهد **سوره الفتح**
 السکینه آرام دانه کشتن لعنم نفوسین کرد
 لتغزروها فلیطمکنها ورا توقروه حرمت میدارید او را
 نکت عندک و در میان ران با باد المحالفون برکنند
 سزایان سغلتنا مغول کردار ضرر کند را بنده
 بود بد شده معام غیبتها الاعوج لک انما هم ثواب ارباب ز

بجمل

فعیل میسر دارد کف باز درشت و باز برر سنده
 طریقت خلقت کذبنت اطهر فرور داد الهدی
 قرانی که بکشد معطوف کرد جز را باره شده و باز
 داشته شده محله جاز فرود آمدن او نطو هم بار
 میگوید ساین را معره گناه تزیلوا نفرض احبه
 ننگ الزم کردن در آورد این را الرو یا جوادید
 محلفین بر سر کرده کال مقصود کویاه کسده کان
 دست کار کنندگان و طخی از مور ریزد ناکان کفی بید
 و حمارم دلان شطاه برک خرد زرع فافزوه
 بزومند او را فاستعظمت بر الزراع کن و ز

سوره الحجرات

لا تشعرون لا تعلمون بفضول فرود میگردند و در
 الحجرات سراجها فلیسوا ابیان کان بگویند حجت
 دست کرد ایند گره و سخن گردانید راستی را راه نمان
 اقبلوا بکنند اصلحو اصلح و بعد بتغی نظم تقی نصح

بجمل

الفتانين وابتدوا بغير اذن لا يقين غيب كنهه
يعني بدكر الهم في كويد القاب الزمان كروا بهن الامم
لا تجسوا با حبت كنه شعوب قبلها نزر كقائل
كروها لا ياتكم لا ينقصكم بوزكم ككروا نذرنا لعارفوا
تا انك كبر كرا ساسد الاعراب مروان نازر زبان

سورة ق

امر مخرج كار شور يده بهج نيكو حصيد در و پده شده
باسقات در ^{سوره} طلوع قضيد سوه فرما بر اهل
بلده ميتا با بان الروس جاه انك مخران تبع ام
بنت ببت از ملوك بني اسرائيل وعيد هم كردن وزمانين
عيننا ما ندر نديم و در ما نديم ما كلس بويدين اوردن كردن
تيلقي ما فان ميكنه ما بلفظ از و من غرا نكند سكوره كوت
بهو نزر ك تجدد ميكني تو حد يد تيز مر ييب كمان
انكنده ما اطعيشه تا زمان كروا نديم من اورا لا تحتصمو اداور
مكنه امتلا ب پر ندر نو موزيد ز با كردن قرن كرون

منقبوا

منقبوا اس در ندر كيشند صحيص جا كيه لغوب مابده
طلوع برادن الغروب زو شدن واستمع كوش برادر

سورة الذاريات

والذاريات ذروا قسم يباداه و منده و ميري فالحي
وقر ابر بر بار ك بر مياد بار ندر فالقنات امر الس تم
نو شقلا كه قمت كنده كان امور اند از باران و روزها و غرها
فالذاريات من كيشا رنده با ساني الحك را بها احرار
در و غ كويان عموة غنفة يجمعون مر خوانند فراغ اس
به بهاني رفت عجل كوراه فارجس نرسد صرة
صيح و صوت صكت فريت عقيم نازا نيه خطبكم
علمك مسوقة تن كرده شده للمرفق المغنوم
فتوى بر كنه اعرض مع حموده الرميم بوسيد ملوم
مدمت كرده ندره الصاعقة السركه از ابرافند ايد قوه

سورة الطور

الموسعون لغادرون
والطور قسم بگوهر مومع بران مساجات كرو در ارض كنه

د

الرن كوشه ۱۱

رف پوت آمو معور آبلان سده المسجود و بار بار است
دافع دور کننده تسبیح برود و هو و مضر شدن و آمدن
ورفع و گردیدن ما التناهم کم بودیم و نقصان نمودیم این را
علمان بران بخدمت رسیده سنا عروق فیه کور و بی الطون
گردش روزگار احلام عقولم بقوله برود بر سنا کورا
کسف باره آسمان لا یوفون بعین عید است

سوره الخ
الجم الزیبار اسم غالب لها وحی بعام فکلی خود را او
و سخت نزدیک
قاب قوسین اندازد و کلان افتاد و نه افنی و لون و ناز و غیره
ضیعی با فصر کم اللهم لنا ما کولک اجنته بجهان که در کم کند
الکدی برید و از ره گناه کنده اصل خدا نید الکی
افنی سرباره داد عشق او نید از رفت نرد و بکند ارقه
قیامت ساند باز کنده و غافل و مستبک ان **سوره القم**
مسقر قور شده مز در جبر باد آورده شد و در سیم شده

ه بیسرا الی ...
۳۰

حرا و منتشر بفرانگه سده عس و سوار
منهر آب ریزنده دست میجا کنج مدکر بار
آورنده مسقر ازین برآمده مسقر جنون
دیجا صر صرا با دست محسن مسقر ایم الموم
انوار بر قطب بریدان بقطب عبا فار تقیم
انتظار کن این ترا و اصطر و مری الهم
درخت حله کنده سده المحطرا کنده خطره عبا
و ایجا بیان خطره سازند مسقر پیش از رسیده دم
صیحه بامداد آید این ترا فقا و اسم نموند
و نکل کردند بگوه اول روز مسقر آرام کردند
بواء نهر ادر سنهم زود بهر کم که برانیده نوند
ادهی جره را امر قور نرد و نینز بیجون
رو را انداخته بیوند اتباع گروه کوه و باغها
مسقط نوشته شده قد و اندازن الخ نکرستی

سوره الرحمن
الامام به حلقان الاکام عفا الاء نعمنا

رع

صلصال کل خشک الفخار سفید اجان

اباجن المارح الذهب مریح الجوز از زکما

بدخدن زانها بلتقیان برابر می شوند البرج

الفصل لا بیجان لاجن و زان صید لاجن اصدا

علا غیر المارح المریح صفا اللؤلؤ الماحلام

کوهها فان بنت نونده بیخی با فریمانده معشر

طائفه اقطار جمع قطر بزاق سواط لب

الخاص نجوم الانتصار کینه خورتن وردة بر کل

الدهان روغنهای سیاهان الاقدام قدمها افغان

ان خمار و رقت طمان آستره قاصران الطرف

زنان بارسان امد هامان و و برک سیاه یا بنر

مضاخات فوارتان بفرودگاهان حیرات

زنان فاضله خیام فرکاهها دفرق باشربط

کرانامیه و مرغزار عبقری جامه و برک کرانامیه

سورة الواقعة

خافضه بیت کینه و حجت جنبانده

الم بطریق زکما صفت از کینه

بست کینه کینه صفت از کینه کینه کله طائفه بسیار

موصونه بافته نده متقابلین برابر شوند کمان

ابا و یق آید ساهما لا یصدعون و در سواد می شوند

لا یزفون از سراب می شوند و بعضی می شوند و خود را ام

نمکنند حور سیکو حیمان و موز او او حور است

عین فراخ حیمان و او جمع عین است مکنون نهها

کرده نده تا نیم در بره افکندن سدل و طلح و طلوع

دوخت است و موز بار طلح است مخصوص و بخار

مصنود بر سرهم نهاده نده مسکوف از کینه نده

فرسق و زنهها عرب کور و زمان مجموع

مترین مستخین الحنت کناه و قوم موبه

درخت و زرخ الهم شنه ان ننه فر لکم رزق البش

نمکون منی بیرون مرآید نشاة او بدن

نور عونه میرو یا بند او را و طلمم روزر سکنده

و در کار میباید نکلون دل خوش میکند معروض

تا وان انداخته نده کان المکنون ابر سفید

حطام خورده و کینه
شسته و کینه

بست

اجاج آب تیغ مفویس بنوشکان الحلقوم نار
کلو روح آسانی ریحان روزی **سوره اکلید**
یوح بدخل بزل و بسوند مستخلص جانین بران
نکان من دالتین بزلکم مزه برنارا
نفتیس بهره بکیم العتوا طلب کند و غیر ابد تصنع
درنگ کردی بالامانی آرزو که فلک به خود را بفرستد
الم بان آباگاه آمدن کند فقتت بحکمت دل ازین
صد بقون رالت کویان زینده آرایش تقاض
ناریدن عنیت باران حطام کلاه شک و شکسته
سنا بقوا اینتر کیمید عوصها بناران لا تا سوا
بسیان گوید لا تقدر حواس و مشیبه محال فرامده خورد
نارنده خردیه فرزندان قعبا در پی آوریم اناریم
نن بناران و رافتر حرم و صبا نیه ز سکار
ابند عو ها نو آوردند آزا و عو ها کله در عو مند
کفین دولضیه به تشکی که میکند و میال رخاوار
بید بکر احوال اول منکر تا ساخت و در و دروغ
بعودون برجون سخن برنده آرا و کورن

سوره انجادله

نقاسا

بمانسا بید بکر امیند و بودن بجادون حذف میکند
کسوا برور افکند و میوند حیونک ازین مکر بند ترا
نفسوا اچار فران کند انش و ابر ز نشیند و برز عو پید
درجات با کلهها بجا عوون سو کند عو مند
استوخ عینک در حروف طائنه حصون جا بهار
استوار قدف رمر الرعب لوفن بجر یون
ویران میکند فاعتبروا بید کیم و متذکر شود احوال
از اند خود مرون سندن سنا فوالله جانوه العقاب
بر این بد رواون کینه کونه است از فرما اصول
بناد و هر چه بیخ افاء ارجع او جعتم بو باندید حیل
اسبان در کباب شتران او دونه کی حتی دولت
مالی که بد مردم دولت کیند ثبوا و اچار کینند
حاجه بار نمدر حصا صبه عالی و در بزر عل
جانت محصنه استوارنده **سوره امته**
بیتفقونم بجد و کم اسوة هرور نورالجمع البر
بدایدند اینبار جفا نقتطوا و او کینند

سوره الحشر

صفحه

مهاجرات زنان از حان و مان دور کننده از هر دو
بستان در روز یک جزیه کند **سوره الصف**
مقت دشمنی اشش موصول با استوار کرده شده
لم تودونی جراجی میدارید مرا اسرا بل لقب یعقوب
افترطی دروغ ساخت لیطفیونان فوونند
کره دشوار داشت الدین کیش لیظهوره غالب
گردانیدن او طیبه خوشبو الحوار تون باران
آید بر و نژاد ظاهرین غلبه کننده کان
سوره اجمعه
الامیین ماورزادان مانوینده الحکمة سخن در
لما لجموا انوز در زنده اند حملوا بار بر بناده شده
هادوا باز کنند وجود کردند فتمنوا و استنابند
و بخوابید نفرون مگر زید البیع خریدن و وقت
العبارة بازگانی کردن **سوره انعام**
فصدوا منع کردند قطع مهرند

لا یفقون

لا یفقون یبگویند اند **نجمک** خوش مر آید ترا
حب مسله جو بهار ملت بجار باز داده شده صحیح
خوشیدن انی یوفلون یکی میگردند و گردیده میبوند تعالوا
باید لوقا میگردانند و گردانیدند و میبندند و میبندند
غلبه نمودن فاصدون صدقه وهم **سوره التغابن**
و عم کمان گفت التغابن بیکدیگر در غم افکنند
اصاب رسید فاحذروهم پیروزید از این
منج نجل **سوره الطلاق**
فاحسبه کار زنت حدود اندازان من یغید
هر که بجای و زکند استند و کوره کند الشهادة
کواهداون فوعظ بیکر حسبه بندگان
اورا اللاتی واللاتی واللواتی اسمهم زمان
بلسن نومیدند المحض بنهار زدن بعظم
بزرگ میگرداند لا تضاروهن کردند زنا بندگان را
لتضیقوا از بزرگ کردن بندگان بر او وضع کردند
واعزوا و مان بر دار کردید انعام اسم اگر با یکدیگر

و توار کند لا تکلف کردن در عمر آورد **سوره التوحید**

فرض باز بیدن تجله مو کند است کردن صفت
میل کرد قضا هر ام بت نموند طلق زن ایاک و
فانبات زمان و زمان بر دار رکنده کهن ساحات
زمان رویده ثبات زمان بنوه ایاک زمان روید
فضوح در است یکفر از گناه پاک میکند لا بحر می
رخوا میکند اتم تام کردن جا هد کار لاریک المنافی
دورویی کنده کان و اعلا رشتی و دوار کن لوط
نام بجز بتم خاننا جیانت کردند و خلاف نمودند
حقی بران مرا احصت نگاه داشتند روح
جان **سوره الملک**

تبارک بابرکت است او تفاوت و فرزند
حامی دور نموده حسیر مایه میده شهبان
جز نه نگاه داشته کان نفعل و فاعلیم فسیقا
دور باد مساکب کنار زمین حاصب باد

بالتک

بالتک ریزه نکلی عذاب نرک یقین بخت
و امیکند ما تمسکین استوار و امیکند لجوا
شایدند لغور کجین ملک برور افتاده
سوی راست انشا آغاز کرد در آفرید
و لغت نزدیکه سبت غلین شد ندعون
و عور میکند عور آب زمین رو شده نوکل آنها

کرد معین چشمه **سوره ن**

یسطرون میبوند خلق هر المندین راه
راست با فکاح ندهن دورویی کنی تو خلاف
سوکند غار مستاد روید هم سخن صنی عمل غار
و نایم سلسله علی الحیر طوم روید کوع کیم او را
برین صوم بریده شده لایستون در سوند
ان الله میبوند فتاد و امیکند بر ایاک کردند

اعل و ایا مدد کند و در صبح داخل نموده حرت
کت کار بد و نفا حقون با یکدیگر از میکنند
و ای بوند حر د کینه سجان با کت فاقیل
رو بر باد عسی سید قدر سون میخوانند

صح

ن

بخبرون انبار میکنند ز عجم پذیرند شرکا اسبازان
 بلسف بکشط اعلی اوجبل مغرم تاوان
 متقلون کران زده کان نادى بانک کرد
 مد موم نکویده شده اجتنابه آثره لیر لوقولک
 بر اینیه مبلغ اندر **سوره الحاقه**
 الحاقه القيامه صر صر با دست عا حینه از حد
 در گذر زده سخن فرما روا کرد حسوم نینچند زنده
 صر صر افتاد کان و موعان اعجاز تبار درخت
 حاویه نر زده واقفان المونفکان
 رابیه از خون سونده واعبه نگاهار زده و اهیبه
 ست اسلغم پیش فرستاید اخیالبد نر زده
 سلطانیه حجت مز در عها همون او ذراع
 ارش غسلین اهر بیلد بد از تمز و اندام و نسیان
 نقول سخن بر کس یافت الا فویل کفار کاهن کالبه
 الوتین رک دل حاجزین منع کشته کان حسره
 پیشانی **سوره المعارج**

معارج

معارج نرد بانها المیل مس کدر خسته الحیم
 بقصدی باز تجرد فصیله جون و ندان و عیبه
 نود به صم میکتا و واختم
 بجبر بر ما ند اورا رطی زباله اتش ابر و نام در کله از دوج
 المستوی اقل را چون دلت و با هلوغ تابکبا و سخن صریح
 الخ زوع مندر مسدله دامون سونه کشته کان صوم برود
 مشحون زنده کان ماعون ز سار دارا و کشته عا دو
 مبطعین مسرعین و کرده ننگه کان سبور حیر سواع زود
 عزین زو هها بوقصود میتا بند اجبات فرما ذله
 موعوار **سوره الفوج** قومدم در کان او استغشوا و نامر نمودند
 قرار که سخن و نغزه کردن اصرو و اماوت نمودند بر کان و در کان
 مدار باران نور و بیار و قادر بر کوار و نام
 اطوار مارها و نوتنها و کونها بساط و کتبه چهار
 اشکار و کله الاعلان اسرفت نهان کردم بجمل حکم زبان
 میگرد انداز بر تمامه طباق زر یکدیگر محاج راهها
 فراخ جنار خزان مکروا کبه بچودند کبار
 سخت بزرگ خطیفات گمانان اخذ قوا غرق کرده
 سنده انصار باران دیارا سجد و بکس تبار ملک

نور

سوره اجز او حی و حر و ستاده نفس کرده

عجا شگفت رسد رانها حبل بر لوار

صاحب جند سفینها بخود ما سسطط

بعودون پناه میکند لکن بیعت نموند و بر از بکند

لمسا سودیم ما ملت برنده بود و حوسو که بان

شبه سارای روشن لکن انون و صد نمان

لا ندوی میدانیم قدر هر کوزه طرائق زانها

لکن بجز مانده نمیکند هرب کزین ما چون بحس

کم کردن لفق مسکون کردن نموده کان

القاسطون ظلم کننده کار تحرو اصوات حسنه

علق بیار صعد و سوار کاد و او خوار

کند لکن بجز مانده نمیکند هرب کزین ما چون بحس

کم کردن لفق مسکون کردن نموده کان

القاسطون ظلم کننده کار تحرو اصوات حسنه

علق بیار صعد و سوار کاد و او خوار

لبد لکن بحس فی زمار نمیکند همرا ملتحمل گرانند

اضعف حرار و لر لر همین ز علاح و عدده شماره آمدن

و نهایت جزر فلد بطور بد بد نمیکند و ظاهر نمیکند

الرفقی بسند بد خلف پس سر و دنبال اولاد عر

احاط بکرد در اند سوره احمق

مزمل جویش را بجز در غده انقض کم کردن

تربیل ک و خزان نمانند عت اولاد و ط

ب طرادار قبل گفت سبح و اخر نقتل خود را از خلق

و جدا نوا کمال بنده ذ اعصمه جز در کوه کیده کتیب

نوده ریکه فریخته و میل کران سبب سفید بویان

بقانون کارزار میکند اقرضوا و ام و بعد سوره

المدثر جز در در کرده الرخیمان النافور صدر

و حید تنها عبل سینه کس سار هفت زود بید و دارم

اورا فکر یک بندید قدر انداز کرده استکبر

کند لکن بجز مانده نمیکند هرب کزین ما چون بحس

کم کردن لفق مسکون کردن نموده کان

القاسطون ظلم کننده کار تحرو اصوات حسنه

ساصلیب زود در ارم او را در آتش لا یبقی باقی ^{نمیکند}
لواحد سوزنده عدو سائر لمسیقل تا بجان شوند
بزداد زیاد کرد و اند لا بر تا بجان نهند و بجان نهند
مرصق بهاران ما ذا صحت این مثل استان
بفضل کراه میگرداند بر پیت بهد الکس جمع البر
بفقد مرس شود بناحق خود را از بس میگرد و هینه
کرو ما سلکم چه در او در سیمارا مخوف در مبرینیم
شفاعه خواست کردن معرصین روز گرداننده کان
مستفوره رنده منشره برکنده شده **سوره القلم**
اللوامه بدعت کننده بنانه سرانگشتان او اما صه
پیش در او برف بدخید حنیف کرفت و بزین
وورد لا و در بنام نیت معاذ بر عنده استیا
قرانه خواندن او بیانه به کردن او با سوره ترش شده

فازه

فاقره پیت شکست و در ریس شدن بلغت رسید
ترافی چیز بزرگ کردن رافی بیلا بر نونده و افون ^{کنند}
الغراف جدائی المساق را ندن ^{بتمطی بخواند}
اولی لک زو یک آمد ترا ^{بیتونک دست باز و نهند}
سدی خیره زد کند اشته **سوره الفجر**
امساج امیختها اعتد تا ساقیم سبلا سسل
بوجون بالندز نام میکنند بهمان را مستطیر بر نده
اسیر گرفتارنده قطن بو بیار و نوار لغیریم پیش و ارد
متکلبین پیت بار ننده کان ز جهر بر سر مار تحت دایته
زود بکوه ذللت فایه وارنده قطوف بار بار در خفت

بطوف بر میگردد اینده جا بهار آب قوایر نیشه
 نشی نام کرده میشود سلسیل جزایب در بهت ولدان
 کوهکان خرد فخلدون جاودانه کرده زندگان
 لؤلؤ مروراید مشهور برالذره شده سلسیل
 تنگ استیوق ویداستبر حلوا براب برینند
 طهور آب پاک کننده بکوره و غیر سبده دم اصیل
 و عسی بنانگاه العاجله این جهان بدرون ^{میکنند}
 آسره سخت گرفتارین بد کنایه بدل میفرماید اعتدالت
السوره المبرکات
 عرف کار نیگو عصاف با سخت فرق جدا کردن
 عذر حججه جدا کردن نوعی و وعده بد کرده میشود
 واقع افتاده شده طمست نام جدا کردن ^{فوجت}
 آن وقت شفت برکنده ^{اجلت} زمان داده
 الا ولین مردان نخستین ^{تبعهم} از پس ایشان در آوریم

مصعب خزار دست فرار آرام گاه مکن جبار استوار
 الی قدر ابن المصعبی است و وانی کوهها استوار ^{کفایت}
 سنا محاف کوهها بلند استهبنا آب دایم فوات ^{خوش}
 انطلقوا و ان یوید شعب سناها ظلیل پوسته
 سوز ابرک العصر کونک جلافت ^{شتر} ان صفر
 زردان لا ینطقون سخن نمکوبند ^{میکنند} قبتون از ^{میکنند}
 صغی کوارا ^{میکنند} منغور خوردار کبرید ^{میکنند} لا یبرکون ^{میکنند} یلتعم
میکنند سوره کاظم
 عم ازجه و این کلمه مرکب از عم و است بیسوا لون
 از یکدیگر میسند مهاده کوارا سبابت خواب رخت
 لباس پوشش معاش زینت سراج جوع
 المعصرات دوله ابراهیم و ابراهیم ^{نجات} آب شیرین
 بنات رشتنی العاف در حاتم هم در شده صیقا
 وعده کاه ینفخ و صیده میشود ^{فخت} کتاده میشود
 سراب کوراب مرصاد جاننی که جسم دارند

در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

الطاعتين از حد گذشته که کان ماب جبار کشتی
 احقاب سالها لایذ و خون میزند برود حکمی و خوشی
 شراب آسمانی جمیم آب کرم عشاق فرشته
 دوزخیان و فاق ساز دارند لایرجون امید بدارند
 و میزنند کذاب بدوغ دانش احصیناه شریف
 لکن نزیل کم افزون میکنیم شما را معاف ^{بهر روز}
 کوعب زمان باریهان اتواب هم زادان کاشع
 دهاق بروهای عطا بخش خطاب نجی طریکی
 غنی لغتی **سورة النازعات**
 النازعات کشده کان بعف غرق عرقه کردن و غرق
 شدن لشطک دن برقی سبج سنا کردن
 سبق پیشی رفتی مد برات اندیشه کشده کان در کار
 ترحف مبرزو الراحه آواز زنده و زان شده
 تتبعها از پس در آمدن او را الوادف دیگر آواز
 واجه دل طینه

~~بهر روز~~
~~بهر روز~~
~~بهر روز~~
~~بهر روز~~

و اناملر دون فی الحافره آبا باز کرده کایم ^{اول}
 عظاما نخره استخوانها رسیده کوره حاسره باز
 کتن کاسته ذجره بازون لشجره واحله بیک آواز
 الساهره روزین نادى خواند المقدس بالکرده
 طوی بهم سرده الاهداء راه نمودن الایه تن
 عصی باونالی کرد اد بر پشت بداد حشر کرد کرد
 اخذه گرفت او را نکال عقوبت عبره نیت
 اعطش نارید کرد دحما کتر امید او را ارشیا
 استوار کرد آنرا متاع بر خور در و صور حاز الطامه
 عند کینه بر هر جزو و انجام او قیامت است بر زت بیرون
 آورده شد الدینانز و بیکه الماوی جا یاهه استادن
 الهوی آرزو ع ام الساعه جزو از نیت چهار جزو
 شبانه روز و ایجا مراد قیامت ایان من سها کلام
 آمدن قیامت فهم است من ذکر نما درجه کار نتواز
 یاد کردن آن الی دیکه صفتها بزرگ خداوندت
 علم رسیدن آن مندر هم کشده لم یلبسوا الا عبید در بند

در بند
 در بند
 در بند
 در بند

سورة عبس

عبس رور شش کرد الامعی بابها لعله سایدو
قصدی رور فراخر کرد نلهی مخلص
مگرمه مرفوعه برداشته شده مطهره بالزه
کرده شده سفره نولیده کان بوره یلو کاران
مالفره چون زشت است آن کولو حفظه آبی که بچ
از بود امانه برانید اورا اقبور در کور کرد افشر
زنده کرد ملا یقصر نوز گذارد او آنچه رواج بود
قضیه قضیه است و نکت صب بر اینون حدائق درختها
غلبا سیر کرده آب چراکه متاع بر خوردار
شان مسفره روشن صاخره خندان مستبشره
توان عبیره کرد نزهتها فتره در میدان
رو بهار اینر کی **سورة النکویر** گوشت در آورده
انگ دت فرورخته شستوت رانده عسار
شتران با دود آبتن عطلت زو کذاشته

بغیر بنج و بر این طبعه نیکو است

~~در این سوره...~~
و حوش

و حوش و منده کان حشوت زنده کرده شجوت
بر زده ش و آبتن نافه ش زوجت جفت کرده
بجورین داده ش و لعل در داده ش الموقوده زنده
کور کرده شده شستوت جامه و نام بار کرده شده
کس طت و ابروه ش سغرت آتش افروخته شد
از لفت نزدیک آورده ش احصوت حاضر کرد
حشس سرد رنگنده کان کس باز کرد کان
الجوارری کبران و کشیار و وان پشت بدایت
ملین باقد و جاه مطاع انگه زمان او بر زد تقص
نفس زد ضایع نعت زده ضعیف بخل این
تلهسون بی میباید یستقیم راست میباید

سورة الانعطار

انفطرت شفاقت انفطرت فرورختت آخرت
و این کذاشت ماعون چه بر نیت ترا عدل
برابر کرد انید و معتدل کرد انید صوره بکر و کب
در هم نید **سورة المطففین** المطففین کم باینده
کیل التالو ایپوده والتند بخسوف میکانند

در این سوره...

و لم یخف کان م

يقوم مراراً يند ابراز نیکو کاران بخار نافرمان دروغ زبان
 سجین کتاب و دیوان که در آن عمل بدکار و فاجر
 والن جمع و تدوین شده با او چاهیت در روز جمعه
 از حد و گذرند اسم بر من استعظمت ان ذرات طرفین
 کما فم قوم و مشهور یعنی سطر طر و ان علی قلوب
 الران غلبه کردن کار و دل و جواب بر جسم و ایجابی گناه کاتبان
 بسیار نموده و بخت بر دل این من مثل نسق زنگار
 بر من لایق بشتقون من و حقیق فخر من نوشتار
 بنویسد از شراب خالص و مهر کرده شده خاتم مسک
 هر دو با یان کار او من است قلبنا فی المتماضون
 بس باید که از غبت گذر غبت گنده کان و صراجه
 من نسیم و مزاج آن شراب از چشمه نسیم است و او نام
 چشمه البت و رببت اجر مو الگانه گردند و مراد مشرکان
 اند که بغیر اموالین میخندند و اذامه و اهرم بینغامون
 و هر گاه میگذشتند باین با یکدیگر چشم اسارت میگردند
 فلهین لذت برین کان فویق با و اس داده شده
 سورة التفت عشرا و وصف و فواصلها قه ثان
 اذمت حقت سزاوارند مدقت گنیده و بهی شده
 الفت انداخت نخلت خالی از اموات

مجموعه از نوشته نیکان
 علمین در وقت آسمان
 ارادت مختار ارادت
 مغفون و تنگ دل بر کواثر
 نصره مانگی و حق فر

هو که اینجا عت دران
 اقلعوا باز میگردند
 العکاه خوش بنشینند
 سلاذین خوش داشتن
 و سوز و آدن
 اید افزون آب کردن

کادج

کادج بسیار کند و سوکننده نشور پاک
 لن بجور باز نمیکرد و ستفی سر حرکت پس از فرو
 شدن آفتاب بدید آید ما و سق انجر را کرد و است
 و رانده است و برداشته است انشق فرام آید
 و نام طبعی تو عوف جمع میکنند و سینه
 خود غیر ممنون بگو و کات سورة البروج
 اعت ۲۲ و آیه و فواصلها قطرب جید البروج جمع روح بی فکر
 الیوم اموع و روز قیامت است بد بجزم
 مشهور روز قیامت احد و دشکاف زمین
 ذات الوفود آتش بزرگ و بسیار همه
 سورة الطارق ۱۷ آیه و فواصلها قطرب العرا
 الطارق ستره صبح سزایب استخوانها
 سینه ذات الرجوع باران ذات الصدع
 صاحب شکاف و کپاه رویدام ملت اندک
 سورة الاحلی ۱۹ آیه و فواصلها الالف
 احوی سیاه نام سفرتک رو و خوابا کرد اینم را
 فذکر پس بنده قدر اندازد کرد غنا مانک بر آب

طبقه عطفی عالی بعد از عالی
 الودع یا در کفن

التعمیه کرفین و عیب کردن
 بیداری سخت مر آفریند
 بعد با دیگر مر آفریند
 دش سخت بزرگ بخور و کوار
 محیطه را فرزند و مانگ گنده
 الطوق لب آینه التفت
 افرضه سندن آتش الصلب
 پشت کند التزیه استخوان سینه
 الفصل جاد کردن و معوی کردن
 انزل بوده فتن التخیل العمال
 زبان دادن روید آینه
 الاذراکی الکوین داشتن بجز
 بفرانده انبیا و زور کردن

شاه خوارست و معدش مینت انت اجهرا و از برداشتی ^{التعجب}
از هر یک تن التری با کیزه مدن الا بیار بر کزیدن

سورة الفاشیه

الحشوع ووتی کردن نسفی آب داده میشود ^{بیت}
آینه بغایت کرم ضریح فارخک لایسمن فریب
نمکنند ناعمه تازه از اثر نعت سراسر نحتها کواب
کوزنار بکوشه بمارق باشها مصعونه دسته کن
سده در اقیانوس دروانا سطح کتر انیدن مذکر
بندونه اما بدستی السطره کاشته شدن ^{مسطل}
کاشته الاوب و الا یاب بار کتن

سورة الفجر

الفجر باعداد النقع ^{صفت}
الوتواطی ولبال عشر ایما روده وواجب است وشیع
ووزایم شریف است السری رفیق لب کل بیع
قوم نمود و عا و و قید اند که بودم بفرایشان بوده
الرم لهر سام بنزوی و نام شهر که سنا و ساخته است
الجوب بریدن الصخر سبک تحت الواد رود ^{فوق}

فرعون نام ولید منصعب است که در حدیثی کرد
الوند بیع الا و تادج الکنا و بجار سدن و بیبار
کرون الفساد تباهی الصب بر بر ایندن السوطانیا
العذاب نکتج المرصادر بکدر الا سلا از مودن
القدر نفقه تنگ دارش الا کرام بزرگ دارش
الادنه خوار کردن الترات میراث اکلا لما حور
سخت جبا جادوستی بیدار المدک

سورة المبلطیه

الاقسام سوکنه خورون
احل زود آینه والد پدر و آدم عم کبد قامت است
وقوه و انجان و انجان القدره نوار ما سدن ابلانک
بلاک کردن مال الله اما لی بریم بناده السجد راه برالا
و سجد بین راه خبر و شر است افتحام بکشدتن العقبه
پشته و پشته ایمان بهت و دونغ فلک از او کردن رقبه
بنده و کردن مسعیه کر سکی معقریه خویش متر به
در ویشتر من محمد بخشیش المیمنه سو دت راست و ابجا و
بهت است المشامه سو دت سب و ابجا و دونغ است

بیت

بیت

سورة الشمس

کتاب

التلوین کسرا شدن التجلیه اشکار کردن الطهور
طحا بطحا التوبیر است کردن الالهام در دل افکند
الفجور بمانی کردن الافلاج هر روز باقی
احیبه بی بره اندن التشدید فو کذا شدن و کم راه
کردن محمود نام قوم صالح است م الامتعات
انگیزه شدن و برخواستن العقر شکر کنین النام
شتر ماهه سقیما بشر خور د مدعه ملامت کردن

عقبی آخر کار سورة واللیل

الغیبان آمدن التجلی اشکار شدن السعی کار
کردن شقی بر کنده الاتقاء بریزیدن التصدیق
باوردن الشقی الحقی امونت احسن و ایجاب مراد
است و با کلمه لا اله الا الله التیسیر آسان کردن التیسیر

آسان و مراد ایجاب طاعت و صدق است التجلی تجلی
کردن العسر دشواری و مراد ایجاب معصیت است
التزدی

تجدید

مدل

ملاک شدن الاتقدار هم کردن التلطی زمانه زود
التقاوه مدح شدن الاستغنی بد بخت التوکل
برکنین الغیب و ور کردن الاتقی بر هر کار ترا
التزکی مایه از کافه و اذن الحجاز اباد است و اذن
الاستغناء جنس التوجیه و مراد ارجاع صانع حقیق

سورة الضحی

الضحی جانشین السجود تار کردن سبب التودیع
و دل عکرون و بکشدن الفلکی و تمدد است الاخرة
آنجمان الاولی انجمن الوجود ان والوجود باقی
و صید الابدان و اذن العول روان شدن
و بیار عیال شدن عال بعول و نواعیل الاعنای و نواکر
کردن القبر معنوی کردن التشر با زود

سورة الانشراح

الشرح گشاده کردن الموضع مهادن الورد گناه
الاوزار ج ارفاض کران کردن دفع بر و اشتغال
ظهور است الذکر و الذکر ی بار کردن العز و غ فارغ شدن

وهرشدن النصب وخورشیدن الرغبته غیب کردن

سورة التين

الزيتون نام درختی است در شام و کفینا اندکترین ^{درخت}
دو کوه است اینجا طور سببش نام آن کوه است که
خدا را تعالی با مومنان گفت و کفینا اندک سببش کوه مرز
بنکو و پرورخت البلد الایمن شهر که ایمن باشد در
و اینجا مراد کد است تقوم راست کردن الورد باز
کردن السافل آنچه در پائین برخ المن منبت
جان و دیرین و ترا الین غیر ممنون نام بریده

سورة العلق

العقاة عقازندن قرأ الکریم بزرگوار الکریم
ج الکریم بزرگوار الطیضان از صد در گذشتن النهی
بازداشتن و باز کردن المدی راه راست القوی
پرمیز کار الاینها بار بار السنون و الرفق
الناسیه موربیت فی الدعا خواندن النادی آنچه
الزبانیه فرشتگان و وزع الاقتراب نزدیکی الحن

سورة العلق

سورة القدر

الانزال فرود آوردن اللیلته کتب قدر انداز
و اینجا قضا و قدر حکم بخواند انزل فرود آمدن روح
جبرئیل آدن و زمان امر کار سلام درود

سورة البینه

الانزال کتاب نوشته مشترک اینا که بقیه خدا
را الانزال کتاب جهودان و الانزال انفسا
الانزال آردن و الانزال استون الانزال و الانزال
آدن ای الانزال بانی بینه حجت بودا تلاوة
خواندن تلاوة قیمت تفرق برکنده شدن
اینها آدن آدن امر فرود امر بایم
اخلاص بکردن حقیف پاک وراست
و بسند یده و محسده اقامت بای درشتی اولاد
ایشان جماعت مردمان بنویسه آزیده کان جبری
رفیق موجود ایده بسته اصلا خشنود شدن

سورة الزلزال

سورة الزلزال

زلزله و زلزله جانبدن اخراج هر دو آوردن
مخدبت حدیث کردن اجزاء و محرکون و بنام دان
صدور بازگشتن اشاعت برانگیزه ها و اوج
شمارت است مقال و بیار و هم سگ ذره و بریز

سورة العاديات

عاديات اسبان و دنده خدا بعد و عاود و دنده
ضیغ آواز سب و وقت و دین ابراد آتش از
النش زنه هر دو آوردن قدح النش زون اغارة
غارة کردن صبح سبده دم آتاره برانگیزن نفع کرد
وسط و میان که هر رفتی کنونی سباس شهید که
حب و محبة دوست داشتن خیر نیکی بعثه شورانین

سورة القارعة

قرع کوفتن قارعه کوبنده و ایجا مراد و زقیامت که کوبنده
و ناست الاذراد انا کردن القارعة رده حراج
النش برانگیزه کردن و آشکار کردن العین بنم سگین
النقش بزود بنم بچوب تا خنده شود النقل کران آمدن

الحق

انفخه سبک آمدن الامم جا بگناه و ماور و بازگشت
الهاویه و وزخ امامیه کرم کرده انحر کرم شدن

سورة التكاثر

التكاثر با یکدیگر بسیار برود کردن الزور و الزیارة
و الزیارة زیارة کردن الملقنه کورستان المقابیح
کلا نه جهان است سوف زود بود نم پس
البیقین بیکان شدن العجم النش بزرگ العین
چشم و دین السؤال و هم سبده خواستن و بر سبک
یومئذ آنروز النعم ناز و راحت **سورة العصر**

الحمد و احسان زبان کار شدن العمل کار کردن
النواصی یکدیگر را و صیت کردن الحق راستی
و سزاوار و واجب الصبر شکیبایی کردن

سورة الممزة

الممزة آنکه هر مردمان بدر کوبد الممزة آنکه در کوبد
الجمع کرد و درون القادیه سا خنق و نیک نمودن
احسان و احسبه بنده داشتن الاخلاص جاودان کردن

۷۲۰

و در بریدن النبت افکندن الحطم شکستن
و کوفتن الحطمة کوبیده و شکسته الابقاد نشتر
افروختن فبالا او قدرتها فموقده الاطلاع و آنگاه
الابقاد و النشتر افروختن موقده التشراف و نشته
العماد ستون العمد و اللاعمده ج ممدده کشیده

سوره الفیل در
منازل و در این

سورة الفیل

الصاحب یار و خدایند التفصیل کم راه کردن
ابابیل بجایی ترجمیم مراد از اند بایشان الممر
انداختن و دشنام دادن بجبل سنگ و کل و کوبید
آسمان و بیا العصف سخت جستن بار و بر کشت
الکلب ^{سگ} بید سگ لیدن اجعل کردن الارسل فرستادن
و بما شتی ابول و ابال و ابیل کله مرغان ابابیل کلمه

سورة الابراف

ابلاف الف و ا و ن و الف و الف کرفن فرستادن الفیل است
رحله بار بر نهادن لجبل و کوب بر سینه اطعم خوردن
الاعان ایمن کردن و کوبیدن الحموف و الوجل و الخنیفه نرسیدن

سورة الماعون

التکذیب بد روغ داشتن ذکر آنند بدع البیتیم
دور میکنند بی بدر را لایحض بر نماز بکنز اطعام خوراک
الطعم و الاکل خوردن المسکین و الفقر و المعسر و العالم
در و یسر و بیل و وار و کوبند و ادراست در و وزج
الصلوة نماز و مسجد جهود ان السا هر عاف کار السائ
ج یراؤن بر و کار میکنند بمخون باز میدارند

سورة الکوثر

اعطیناک دادیم ترا الکوثر نیکی بسیار و جوینت در
بهشت صل نماز کن و الحودنت بر سینه زد باش
قربانی کن شانی و شمع و ارنده ابتر دم بریده

سورة الکافرون

باینها الکافرون ارنما کوبنده کان العبادة پرستیدن

سورة النصر

انجر آمدن النصر بار کردن الفخ گشادن
الروبه و بیدن و اشتن الدخول در آمدن افواج جمع نواح است

العقول كقول العوذ بانه كقول الاس والاسنان

الناسر والاسنان والاسراج الواسع اسرديو

وسوسه كمنه والاسنان والاسر خزندة صمد ورسولنا

الجن و الجنة برهان و الجنة و بو انكي

عن الكتاب سور

الملك سور

فرحونه سور

سور

عبدك سور

سور

سور

بقره و هر مردم بسيله الاستغفار المرزوق

المنيع من ارباب كل الكرون النوب والتو بوجو المال

باز كمن ازلناه سورة تبت عليه

الباب طاركش من ابي لمب و دوست ابو لمب الليدر

ج الاعما بيننا زكرون ماله خفاسته او الكسكار

كرون الضلعي و ر انتر آرون الضلعي كرم شدن و و

خداوند كرامت و محكم رادات كو بند كعب زبانه

آثر حمله زن بردارند بار و نقل اجلي رساله

ليف سورة التوحيد ملكي

احد و احدي الصمد بانه منان الولادة

زاون سورة الفلق ملكي

العلق و الشق كمن القلق كخاف و روتنج

الفاسق و العسق ناركبي اول سب ادوا و ا

جون و قبت و رايد القنات زمان و مند

العقد كره العقدج احد بد جواستن

سورة الناصر

القول
كورة السالك

Handwritten marginal notes on the right page, likely related to the text on the left, discussing various verses and their meanings.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم مالك

يوم الدين والصلوة على خير خلقه محمد رسول

الامين والد الفين ذكرهم في التوراة وقالوا بئسما

تقتولكوا كاذبا وفي القرآن في آيات كثيرة منها يريد

الله ليذهب عنكم الرجز أهل البيت ويظهركم **انا بعد**

هذا مات التوحيد وصفاية الشبهة والسلبيات

العجبة المذكورة في القرآن فوثيق المسور أهل عظماء

فرأيت من البره هو الذي خلقكم في الارض جميعا

استوى الى السماء فسواهن سبع سموات وهو بكل شئ

عليم ومنها 12 منها والله المشرق والمغرب فانما نزلوا في

ان الله واسع علم وقالوا اتخذ الله ولدا سبحانه بل له ما

السموات والارض كله الله واسع علم **بدع السموات**

والارض واذا قضى الامر فاما يقول له كن فيكون **وورا**

سما والحاكم الله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحيم ان في خلق

السموات والارض واخلاق الليل والنهار والليل والنهار

التي تجري في البحر مما ينفع الناس وما انزل الله من السماء

منا

بسم الله الرحمن الرحيم

هذا مات التوحيد وصفاية الشبهة والسلبيات العجبة المذكورة في القرآن فوثيق المسور أهل عظماء

من ماء فاحيى به الارض بعد موتها وبت فيها من كل

دابة وقصر فيها الرياح والسحاب المسخر بين السماء

والارض لايات لغوم يعقلون **ومرعة** منها الله

لا اله الا هو الحي القيوم لا تاخذه سنة ولا نوم

له ما في السموات وما في الارض من ذا الذي يشفع

عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا

يحيطون بشئ من علمه الا بما شاء وسع كرسيه

السموات والارض **لا يحيطون بشئ من علمه**

بما شاء وسع كرسيه **لا يحيطون بشئ من علمه**

حفظها وهو العلي العظيم وفيه اية الم نزل الى الذي

حاج ابراهيم في ربه ان الله الملك قال ابراهيم

ربي الذي يجيى وبميت قال انا احى واميت قال

ابراهيم فان الله ياتي بالشمس من المشرق فانت بها

ومن المغرب جهت الذي كفر والله لا يهدي القوم

الظالمين او كالذي مر على قرية وهي خاوية على عروشها

قال انى يجيى هذه الله بعد موتها فاما لله ما تد

عام ثم بعثه قال سم لبت قال لبت يوم ما او بعض

قال بل لبت مائة عام فانظر الى طعامك وشرابك لم

يتبدل

وانظر الى حمارك ولجعلك اية للناس وانظر الى العظام
كيف ينشزها ثم نكسوها لها فلما تبين له قال اعلم
ان الله على كل شئ قدير **واذ قال ابراهيم ربه**
ارني كيف تنجي الموتي قال او لم تؤمن قال بلى
ولكن ليظنون قلبي قال فخذ اربعة من الطير
فصرهن اليك ثم اجعل على كل جبل منهن جورا
ثم ادعني يا قينك سعيوا واعلم ان الله عزيز حكيم
وزمن العران **الم الله لا اله الا هو الحي القيوم**
نزل عليك الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه
وانزل التوراة والانجيل من قبل هدى للناس
وانزل الفرقان **ان الذين كفروا ايات الله**
لهم عذاب شديد والله عزيز ذو انتقام
ان الله لا يخفى عليه شئ في الارض ولا في السماء
هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء لا
اله الا هو العزيز الحكيم **وورثها شهد الله انه**

لا اله الا هو

لا اله الا هو والملائكة واولو العلم قائما بالقسط
للعذر انهم لم يروا ان اولي العلم الا شيئا والاصحاب وهم قيام بالحق والعدل
لا اله الا هو العزيز الحكيم **ورثها قتل الله مالكا**
الملك توتى الملك من نشاء وتزوج الملك ممن نشاء
وتعز من نشاء وتبدل من نشاء بيدك الخبز انك
على كل شئ قدير **تزوج الليل في النهار وتزوج النهار**
في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت من الحي
وقال الصديق في بيان النبوة انما يتبين لمن يشاء وان الميت والكافر ثم
وتزوج من نشاء يعجز حساب **ورثها الله**
ملك السموات والارض والله على كل شئ قدير
ان **انزل السموات والارض واحدا والليل والنهار لا اله الا**
لا اله الا الهات **ورثها من الله ان الله لا يعظم**
مقال ذرة في الاطن وان تك حسنة نضاعفها
التيها عن ثوابها من حسنة اربع على العاشر وقر **بضعها** **التيها**
ويوت من لدنه اجر اعظما **ورثها الله لا اله الا هو**
الاهو ليجمعكم الى يوم القيمة لا ريب فيه ومن اصدق
من الله حديثا **ورثها اسماء** **انما المسيح عيسى بن مريم**
رسول الله وكلمته القاها الى مريم وروح منه

فأصوب الله وسله ولا نقولوا لكنته وأخيرا لكم إنما الله
الواحد سبحانه ان يكون له ولد له ما في السموات وما
في الارض وكفى بالله وكليلا وزايل الاقام الحمد لله الذي
خلق السموات والارض وجعل الظلمات والنور ثم الذين
كفروا ربهم يجعلون هو الذي خلقكم من طين ثم قضى الاجال
واجل مستحق عنده ثم انتم تترون وهو الله في السموات
في الارض يعلم سركم وجهركم ويعلم ما تكسبون وزايل منها
وعنده مفاتيح الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم ما في البر والبحر
وما تسقط من ورقة الا يعلمها ولا حبة في ظلمات الارض
ولا دابة ولا يابس الا في كتاب مبين وهو الذي يومئذ
بالليل ويعلم ما جرحتم بالنهار ثم يجمعكم فيه ليقتضى اجل
مستحق ثم الير مرجعكم ثم ينبتكم بما كنتم تعملون وهو القاهر
قوف عبادة ويرسل عليكم حفظة حتى اذا جاء احدكم
الموت فوفته رسلنا وهم لا يفرطون ثم رددوا الى
مولدكم الحق الا له احكم وهو أسرع الحاسبين

وزايل منها

وزايل منها ان الله فلق الحب والنوى يخرج الحي
من الميت ويخرج الميت من الحي ذلكم الله فاني قولوا
فالفق لا صباح وجعل الليل سكنا والشمس والقمر
حسابا نادك تقدير العزيز العليم وهو الذي جعل لكم
النجوم لتهتدوا بها في ظلمات البر والبحر قد فصلنا
الايات لقوم يعقلون وهو الذي انشأكم من نفس
واحدة فسحق واستودع قد فصلنا الايات لقوم
يفقهون وهو الذي انزل من السماء ماء فاخرجا
به نبات كل شئ يعلم فاخرجنا منه خضرا نخرج
حبا متراكبا ومن النخل من طلعها قنوان دانية و
جأت من اعناب والزيتون والرمان مشتبها وغير
متشابه انظر الى ثمرة اذا انثرت وينبعثان في ذلكم
لايات لقوم يفتخرون وجعلوا الله شرا كما كان
الملكيت جعلوا له اذوا الله فعبدهم وقالوا اللهم ان لنا نجاة من النار
وجعلهم وخرقوا له بين وبيات يعبر علم سبحانه وعا
عابصقون يدفع السموات والارض ان يكون له ولد
ولم تكن لصاحبه وضيق على شئ وهو يكلم شئ علم ذلكم الله ربكم الا اله الا هو خالق كل شئ يحيى الموتى لا اله الا هو العزيز الحكيم

وفر من الاعراف ان ركب الله الذي خلق السموات والارض
 في ستة ايام ثم استوى على العرش يعني الليل النهار يطلبه
 حينئذ والشمس والقمر والنجوم مستخرات بامر الله الخلق
 والامر ببارك الله رب العالمين ادعوا ربكم تضرعا وخفية
 انه لا يحب المعتدين ولا تضدوا في الارض بعد اصلاحها
 وادعوا خوفا وطمعان ورحمة الله قريب من المحسنين وهو
 الذي يرسل الرياح بترى بين يدي رحمة حتى اذا اظلت
 سبحان فاعلا سقنا له ليلد ميت فامر لنا به الماء فاحرجنا
 به من كل الثمرات كذلك يخرج الموتى العلكم تذكره
 ان الله خلق الدنيا فرسده ايام ثم استزلها عن ايام السنة فلهذا في اربعة وتسعون يوما في
 الغيبة والسنة من ايام الله تبارك وتعالى خلق السماوات والارض
 فرسده ايام في اربعة وتسعين يوما فلهذا في اربعة وتسعون يوما في
 وفر من الاعراف ان ركب الله الذي خلق السموات والارض
 الذي خلقكم والمؤمنين من قبلكم لعلكم تتقون الذي جعل
 لكم الارض فراشا والسماء بناء وانزل من السماء ماء
 فاخرج به من الثمرات رزقا لكم فلا تجعلوا لله اندادا وانتم
 تعلمون وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاقولوا
 من مثله وادعوا شهداءكم من دون الله ان كنتم صادقين
 فان لم تفعلوا ولن تفعلوا فاقولوا النار التي وقودها الناس

والجوار

بغيره

ان لم جنات تجري من تحتها الانهار كلما
 رزقوا منها من ثمرة رزقا قالوا هذا الذي
 رزقنا من قبل وانوا به متشابها ولهم فيها
 ازواج مطهرة وهم فيها خالدون
 وسار عوا الى معفرة من ركب وجنة عرضها
 السموات والارض اعدت للمتقين الذين
 ينفقون في السراء والضراء والكاظمين الغيظ
 والعافين عن الناس والله يحب المحسنين والذين
 اذا فعلوا فاحشة او ظلموا انفسهم ذكروا الله ولم
 يصروا على ما فعلوا وهم يعلمون اولئك جزاؤهم
 معفرة من ربهم وجنات تجري من تحتها الانهار
 خالدين فيها ونعم اجر العالمين

خالدين فيها ونعم اجر العالمين
 والذين امنوا وعملوا الصالحات سندخلهم جنات
 حلودهم فيها هم بلذاتها حلودا
 غير هالذي وقوا العذاب ان
 الله كان عزيزا حكيم

ان لم جنات تجري من تحتها الانهار كلما
 رزقوا منها من ثمرة رزقا قالوا هذا الذي
 رزقنا من قبل وانوا به متشابها ولهم فيها
 ازواج مطهرة وهم فيها خالدون
 وسار عوا الى معفرة من ركب وجنة عرضها
 السموات والارض اعدت للمتقين الذين
 ينفقون في السراء والضراء والكاظمين الغيظ
 والعافين عن الناس والله يحب المحسنين والذين
 اذا فعلوا فاحشة او ظلموا انفسهم ذكروا الله ولم
 يصروا على ما فعلوا وهم يعلمون اولئك جزاؤهم
 معفرة من ربهم وجنات تجري من تحتها الانهار
 خالدين فيها ونعم اجر العالمين

تجزي من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا لهم فيها
ازواج مطهرة وندخلهم ظللا ظليلا وز ٢ ص ١٥
وعند الله المؤمنون والمؤمنات جنات تجزي من تحتها
الانهار خالدين فيها ومسكن طيبة في جنات عدن
ورضوان من الله اكبر ذلك هو الفوز العظيم
وز ٢ ص ١٦ ان الذين امنوا وعلوا الصالحات
يهدى بهم ربهم بايمانهم جنات تجزي من تحتها الانهار
في جنات النعيم دعوتهم فيها سبحانك اللهم وتحيتهم
فيها سلام واخر دعوتهم ان الحمد لله رب العالمين
وز ٢ ص ١٧ والله يدعوا الى دار السلام ويهدى
ببشارة الى صراط مستقيم وز ٢ ص ١٨ جنات عدن
يدخلونها ومن صلح من ابائهم وازواجهم وذرياتهم
والملائكة يدخلون عليهم من كل باب سلام عليهم
بما صبرتم فنعيم عقبى الدار الذين امنوا وعلوا

رايضا

الصالحات

الصالحات طوي لهم وحسن ما ج مثل الجنة
التي وعدا المتقون تجزي من تحتها الانهار اكلها
دام وظلها تلك عقبى الذين اتقوا وعقبى الكافرين
النار وز ٢ ص ١٩ ان المتقين في جنات وعيون
ادخلوها سلاما امينون ونزعنا ما في صدورهم
من غل احزانا على سرور متقابلين لا يمسهم فيها
غيب وما هم منها بخارجين وز ٢ ص ٢٠ ان
الذين امنوا وعلوا الصالحات كانت لهم جنات
الفردوس من نزلا خالدين فيها لا يبغون عنها حولا
وز ٢ ص ٢١ ان الله يدخل الذين امنوا و
علوا الصالحات جنات تجزي من تحتها
الانهار يجولون فيها من اساور من ذهب
ولؤلؤ ولباسهم فيها حرين وهدوا الى
من القول وهدوا الى صراط الحميد

لم يكونوا مؤمنين وكان لما علمكم من سلطان بلقيس واطاعتها في حق عيسى قول ربنا ان الذي اعترفنا غيبنا ثم انكنا غاوين فانهم وجدوا في
 العذاب مشتركون ان الذي فعلوا بحيريين انهم كانوا اذا قيرا لهم لا اله الا الله يسبحون ويقولون اعنا انكنا ركبنا الهنا لنا عجزون بل جاز
 بالحق وصوت المرسلين انكم اذا افقوا العذاب الايم وما تجرون الا ما كنتم تعفون الاعبا دالدا لمخلصه
 انهم كانوا مؤمنين وكان لما علمكم من سلطان بلقيس واطاعتها في حق عيسى قول ربنا ان الذي اعترفنا غيبنا ثم انكنا غاوين فانهم وجدوا في
 العذاب مشتركون ان الذي فعلوا بحيريين انهم كانوا اذا قيرا لهم لا اله الا الله يسبحون ويقولون اعنا انكنا ركبنا الهنا لنا عجزون بل جاز
 بالحق وصوت المرسلين انكم اذا افقوا العذاب الايم وما تجرون الا ما كنتم تعفون الاعبا دالدا لمخلصه

مكرمون

مكرمون في جوار العزم على سرر متقابلين
 يطاف عليهم بكاس من معين بيضا
 لهذه اللسان لا فيها عول ولا هم عنها
 يترنون وعندهم قاصرات الطرف عين
 كأنهن بيض مكنون فاقبل بعضهم على بعض
 ينسادلون قال قائل منهم اني كان لي فري
 يقول انك لمن المصدقين انذا سننا و
 كنا نرايا وعظاما انما لم يدبون قال هل انتم
 مطلعون فاطلع فراه في سواد الحجيم
 قال ناله ان كنت لتزدين ولولا نعمة
 ربي لكنت من المحضرين افانحن بميتين
 الامونتنا الا وحى ومانحن بمبعدين ان
 هذا هو الفوز العظيم لمثل هذا فليجعل العالمون
 اذلك خير نورا ام شجرة الزقوم انا جعلنا هاهنفة
 للظالمين انما شجرة تخرج في اصل الجحيم طلعا كانه

وغيره من الاصحح واحدة ما لها من فراق
وغيره من الاصحح واحدة ما لها من فراق
وهذا ذكره ان المتيقن لحسن ما باب حبات عدن مفتحة لهم
الابواب متكئين فيها يدعون فيها لكثرة وشراب
وعندهم قاصرات الطرف انزاب هذا ما نوعه وقت
الحساب ان هذا الرزقنا له من فناء هذا وان
للمتقين كثر ما باب جهنم يصلونها فيسئس المهاد هذا
فليذوقوه جحيم وعساق واخر من شكله ازواج هذا
فوج مقبح لا مرحبا بهم انتم صالوا النار قالوا بل انتم
لا مرحبا بكم انتم قد سموا لنا فيسئس القراء قالوا وبيان
قدم لنا هذا فزده عذابا صعبا في النار وقالوا ما لنا
لا نرى وجا كما كنا نعد انهم من الاشرار اتخذناهم
سخر يا ام زاعغت عنهم الابصار ان ذلك الحق
نحاصم اهل النار قل انما انا منذر وما من الدال الا
الله الواحد القهار رب السموات والارض وما بينهما
العزير العفار وغيره من الزمر لو اراد الله ان يتخذ
ولدا لاصطفى مما يخلق ما يشاء سبحانه هو الله

الواحد

الواحد القهار خلق السموات والارض بالحق يكور
الليل على النهار ويكور النهار على الليل وسبح الشمس والقمر
كل يجري لاجل مسمى الا هو العزيز العفار خلقكم
من نفس واحدة ثم جعل منها زوجا وانزل لكم من
الانعام ثمانية ازواج يخلقكم في بطون امهاتكم خلقا
من بعد خلق في ظلمات ثلاث ذلكم الله ربكم لا اله الا هو
فاني تصرون وغيره من الاعراف هو الذي خلقكم من
نفس واحدة وجعل منها رجلا يسكن اليها فاعلموا
حلت حملا خفيفا مرت به فلما انقذت دعوا الله وهما
لن انبئنا صالحا الثابتين من المشركين وغيره من يوسف
ان ربكم الله الذي خلق السموات والارض في ستة ايام
ثم اسوى على العرش يدبر الامر ما من شفيع الا من بعد
اذن ذلكم الله ربكم فاعبدوه افلا تذكرون اليه من حكم
جميعا وعد الله حق انه بيد الخلق ثم يعيده ليحزي
الذين امنوا وعملوا الصالحات بالفسط والذين
كفروا وهم شراب من جحيم وعذاب اليهم كما قالوا بكفروا

هو الذي جعل الشمس خبياء والقمر نورا وقدره منازل
 لتعلموا عدد السنين والحساب ما خلق الله ذلك الا
 بالحق يفصل الايات لعلهم يعلمون ومن منا هو الذي
 يستمكم في البحر حتى اذا كنتم في الفلك وحبرين بهم يوح
 طينته وفرحوا بها جائتها ريح عاصف وجاءهم الموج
 من كل مكان وظنوا انهم احيط بهم ودعوا الله فخلصهم
 له الذين لبثوا نجينا من هذه لتكون من المشركين
 فلما اتواهم اذا هم يبغون في الارض بغير حق يا ايها الناس
 انما بعثناكم على انفسكم متاع الحياة الدنيا ثم اليها مرجعكم
 فنبشركم بما كنتم تعلمون وعرسنا قل من يرزقكم من
 السماء والارض امن بملك السمع والابصار ومن يخرج
 الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ومن يدبر
 الامر فسيقولون الله فقل فلماذا تقولون فذلكن الله
 ربكم الحق فماذا بعد الحق الا الضلال فاتي بصرون
 كذلك حقت كلمة ربك على الذين سبقوا انهم لا يؤمنون
 قل هل من شركائكم من بين الخلق ثم يعيدهم الله
 بيد الخلق ثم يعيده فاتي تقولون

الذي جعل الشمس خبياء والقمر نورا وقدره منازل
 لتعلموا عدد السنين والحساب ما خلق الله ذلك الا
 بالحق يفصل الايات لعلهم يعلمون ومن منا هو الذي
 يستمكم في البحر حتى اذا كنتم في الفلك وحبرين بهم يوح
 طينته وفرحوا بها جائتها ريح عاصف وجاءهم الموج
 من كل مكان وظنوا انهم احيط بهم ودعوا الله فخلصهم
 له الذين لبثوا نجينا من هذه لتكون من المشركين
 فلما اتواهم اذا هم يبغون في الارض بغير حق يا ايها الناس
 انما بعثناكم على انفسكم متاع الحياة الدنيا ثم اليها مرجعكم
 فنبشركم بما كنتم تعلمون وعرسنا قل من يرزقكم من
 السماء والارض امن بملك السمع والابصار ومن يخرج
 الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ومن يدبر
 الامر فسيقولون الله فقل فلماذا تقولون فذلكن الله
 ربكم الحق فماذا بعد الحق الا الضلال فاتي بصرون
 كذلك حقت كلمة ربك على الذين سبقوا انهم لا يؤمنون
 قل هل من شركائكم من بين الخلق ثم يعيدهم الله
 بيد الخلق ثم يعيده فاتي تقولون

قل هل

قل هل من شركائكم من بين الخلق قل الله
 يهدي الحق امن يهدي الى الحق الحق ان يبلغ
 امن لا يهدي الا ان يهدي فما لكم كيف تحكمون
 وما من دابة في الارض الا على الله رزقا
 ويعلم مستقرا وما مستودعها كل في كتاب مبين
 وهو الذي خلق السموات والارض في ستة ايام
 وكان عرشه على الماء لسبوكم انكم احسن عباد
 ومن اراد الله الذي رفع السموات بغير عمد ترونها
 ثم استوى على العرش وسخر الشمس والقمر كل يجري لاجل
 منة يهدى الامر فيفضل الايات لعلكم تلتقون
 وهو الذي مد الارض وجعل فيها رواسي وانهارا
 وكل الثمرات جعل فيها زوجين اثنين يفتش
 الليل النهار ان في ذلك لايات لقوم يفتكرون وفي الارض
 قطع متجاورات وجنات من اعناب وزرع وبخيل
 صنوان وغير صنوان يستقرباء واحد ويفضل بعضها
 على بعض في الاكل ان في ذلك لايات لقوم يعقلون
 وان تعجب فاعجب قولهم انذركم انفسهم انفسهم
 اولئك الذين كفروا بربهم واولئك الاغلال في اعنابهم

الذي جعل الشمس خبياء والقمر نورا وقدره منازل
 لتعلموا عدد السنين والحساب ما خلق الله ذلك الا
 بالحق يفصل الايات لعلهم يعلمون ومن منا هو الذي
 يستمكم في البحر حتى اذا كنتم في الفلك وحبرين بهم يوح
 طينته وفرحوا بها جائتها ريح عاصف وجاءهم الموج
 من كل مكان وظنوا انهم احيط بهم ودعوا الله فخلصهم
 له الذين لبثوا نجينا من هذه لتكون من المشركين
 فلما اتواهم اذا هم يبغون في الارض بغير حق يا ايها الناس
 انما بعثناكم على انفسكم متاع الحياة الدنيا ثم اليها مرجعكم
 فنبشركم بما كنتم تعلمون وعرسنا قل من يرزقكم من
 السماء والارض امن بملك السمع والابصار ومن يخرج
 الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ومن يدبر
 الامر فسيقولون الله فقل فلماذا تقولون فذلكن الله
 ربكم الحق فماذا بعد الحق الا الضلال فاتي بصرون
 كذلك حقت كلمة ربك على الذين سبقوا انهم لا يؤمنون
 قل هل من شركائكم من بين الخلق ثم يعيدهم الله
 بيد الخلق ثم يعيده فاتي تقولون

وقال الله يعلم ما تحمل كل انثى وما تغيص الارحام وما
تزداد وكل شئ عنده بمقدار معلوم الغيب والشهادة
الكبير المتعال **وورس** هو الذي يريك البرق خوفا وطمعا
ويبين السحاب الغقال ويسبح الرعد بحمده والملائكة
 من خفيته ويرسل الصواعق فيصيب بها من يشاء
 وهم يجادلون في الله وهو شديد المحال **ورعهم ارفعهم**
 الله الذي خلق السموات والارض واذن من السماء
 ماء فخرج به من الثمرات رزقا لكم **وسخر لكم**
الفلك تجري في البحر باره وسخر لكم الانهار
وسخر لكم الشمس والقمر اثمين وسخر لكم الليل
والنهار واتكم من كل ما ساء لثموه وان تعدوا
نعمت الله لا تحصوها ان الانسان لظلوم
كفار وفيه **سنا** ولا تحسبن الله غافلا عما يعمل
 الظالمون انما يؤخروهم ليوام تشخص فيه **ع**
 مهطعين مقنعين **ر** وسهم لا يرتد اليهم طرفهم
 واقدتكم هوآء **وانذر الناس يوم ياتيهم الغذاء**
فيقول الذين ظلموا ربنا اخرونا الى اجل قريب
 نجبر وموزك وتبع الرسل اقم لهم يوم القدر **انزل الى السور**

وانذر الناس يوم ياتيهم العذاب فيقول الذين ظلموا
 ربنا اخرونا الى اجل قريب **انزل الى السور** **وانذر الناس**
 ولقد جعلنا في السماء رجاء **وانبناها للناظرين**
 وحفظناها من كل شيطان رجيم **لا من استوف السمع**
 فاتبعه شهاب مبين **والارض مددناها والقينا**
 فيها راسيا **وانبناها فيها من كل شئ موزون** **وجعلنا**
لكم فيها معاش ومن لستم له برازقين وان من شئ
الا عندنا خزائنه وما ننزله الا بقدر معلوم وارسلنا
الرياح لواقع فانزلنا من السماء ماء فاسقينا كوة
وما ننزله الا مجازين وانما نحن بخفي ومثبت ونحن
الوارثون **وما خلقنا السموات والارض وابناها**

انزل الى السور

الابلحق وان الساعة لا نية فاصح الصبح اجمبل
ان ذلك هو اخلاق العليم ولقد خلقنا فوقكم سبع
طرائق وما كنا عن الخلق غائبين **ور من السور**
الميزان الله يزجي سون سبحانم بولف بيده ثم
يجعله ركاما متراكا فتوى الودق لطر يخرج من

المؤمنون

خلقه وينزل من السماء من جبال الصافات عظام
تشتبه بجبال فرعونها ومجودها فيها من برد بيان للجبال فيصليب
بارد ومن ثباته ويصير في عمق ثباته بجاوسنا برقه يذهب
بالابصار ويقبل الله الليل والنهارات في ذلك العبرة لاول
الابصار والله خلق كل هامة من ماء في القر من منى وقيل
انما الذي خرج من ادم من الجوارات ما ينزل من النطفة فمنهم من
يمشي على بطنه ومنهم من يمشي على رجلين ومنهم من
يمشي على اربع يخلق الله ما يشاء ان الله على كل شئ قدير
وفر من الفرقان وتوكل على الله الذي لا يموت ويتح
بحمده وكفى به بذنوب عباده جبار الذي خلق السموات
والارض وما بينهما في ستة ايام ثم استوى على العرش
الرحمن فقال به جبار وفيه تبارك الذي جعل في السماء
بروجا وجعل فيها سراجا وقمر اميرا وهو الذي جعل
الليل والنهار خلفه يخلف كل منها الاخر بان يوم مقامه
لمن اراد ان يذكره وارا د شكورا وفر من جعل خلق
السموات والارض بالحق تعالى عما يشركون وفر
من شعرا ولم يروا الى الارض كم انبتنا فيها من كل زوج

ان في ذلك

للبلاء يعلم من بعد علم ثباتها وكما ما عرفت من ان ينقص من جميع الارواح وليس
بالذي يخرج من بين يديه لان الفاعل برده الى ارضه وهو لا يبرئ
وقضا ولا يستطع النهج بالليل ولا بالنهار ولا القيام في العصف مع الناس
فمن انقصان من روع الايمان وليس يفره شيئا ونرى الارض هامة
تستجاب فاذا انزلنا عليها الماء اهتزت وحركت بالنهار والليل
وانبتت من كل زوج شيئا ذلك بان الله هو الحق وانه يجزي الموتي
وانه على كل شئ قدير وان الساعة انية لا ريب فيها وان
الله يبعث من في القبور. التنزيل الذي احسن كل
شئ خلقه وبدل خلق الانسان من طين وافرقا من ادم
ثم جعل نسلا من سلالة ادم وله من سلالة من ما هي من
النطفة ثم سويته فوم يتقربا عمانية على يديهم ونفخ فيه من روحه
الناس الى نطفة فترى وجعل لكم السمع والابصار والاشهاد
فبئنا ما نشكرون الزوم الله الذي خلقكم من ضعف
وهو النطفة ثم جعل من بعد ضعف قوة هو بلوغ الاستقام جعل
من بعد قوة ضعفا وشبهه اذا احدنكم السن وفرى بفتح الفاء
فرجميع يخلق ما يشاء من ضعف وقوه وشبه وهو العلم القدير
الفاطر والله خلقكم من تراب ثم من نطفة ثم
جعلكم ان واجادركا انا وانا ما وما تحل من انفي ولا تضع الا بعلمه
وما يعر من عمر ولا ينقص من عمره الا في كتاب فرجميع قيس
لا يقول عمر ولا ينقص الا في كتاب وهو ان يكتب في اللوح لو اطاع الله

واحدة من انفسنا
والتنزيل الذي احسن كل
شئ خلقه وبدل خلق
الانسان من طين وافرقا
من ادم ثم جعل نسلا
من سلالة ادم وله من
سلالة من ما هي من
النطفة ثم سويته
فوم يتقربا عمانية
على يديهم ونفخ فيه
من روحه الناس الى
نطفة فترى وجعل
لكم السمع والابصار
والاشهاد فبئنا ما
نشكرون الزوم الله
الذي خلقكم من ضعف
وهو النطفة ثم جعل
من بعد ضعف قوة
هو بلوغ الاستقام
جعل من بعد قوة
ضعفا وشبهه اذا
احدنكم السن وفرى
بفتح الفاء فرجميع
يخلق ما يشاء من
ضعف وقوه وشبه
وهو العلم القدير
الفاطر والله خلقكم
من تراب ثم من نطفة
ثم جعلكم ان واجادركا
انا وانا ما وما تحل
من انفي ولا تضع الا
بعلمه وما يعر من
عمر ولا ينقص من
عمره الا في كتاب
فرجميع قيس لا يقول
عمر ولا ينقص الا في
كتاب وهو ان يكتب في
اللوحة لو اطاع الله

لن اخرجن الى يوم القيمة لا حستكن ذرية الا قليلا اراستنا صلتم بالانوار
 قال اذهب من تبعك منهم فان جهنم جزاءكم جزاء موفورا
 واستغفر من استطعت منهم بصونك واجلب عليهم بحملك
 ورجلك وشاركتهم في الاموال والاوالاد وعدتهم وما بعدهم
 الشيطان الا عوروا فكثر الاشعر عريه ان من ذرية ابليس تسعة السور
 والنسب واعوان وانما فات وعمره ولا فيس ومسوط ودايم والهان
 اما بوز فهو صاحب الاسواق ينصب فيها راية واما يوق فهو صاحب الكفا
 واما اعوان فهو صاحب السلطان واما الهفات فهو صاحب الامير واما انبوس
 صاحب الجحور واما مسوط فهو صاحب الاحبار يلقاه في افواه الناس ولا يجرد
 لها اصلا واما دايم فهو صاحب البيوت اذا دخل الرجل في بيته لم يذكر اسم الله
 اوقع فيها بينهم الممارعة حتى يقع الطلاق والفرب واما ولهان فهو يوسوس
 في الوضوء والصلوة والعبادات ان عبادي ليس لك عليهم سلطان
 وكفى بربك وكيل الكيف واذا قلنا للملكة اسجروا الادم فسجدوا
الا ابليس كان من السجرات فففسق عن امر ربه فنخذلته وذريته
 من دوني وهم لكم عدو ابليس للظالمين بدلا اسور يا ابراهيم
 الاموال تتبعوا اخطوات الشيطان ومن يتبع خطوات الشيطان فانه يارب
 بالحق او انكر ولو لا فضل الله عليكم ورحمته ما زكن ما ظهر من دينها
 منكم من احد ابدا ولكن الله يزكن من يشاء والله واسع عليم
 سبوا ولقد صدق عليهم ابليس ظنه فاتبوه الا فريقا من المؤمنين وما كان

له عليهم

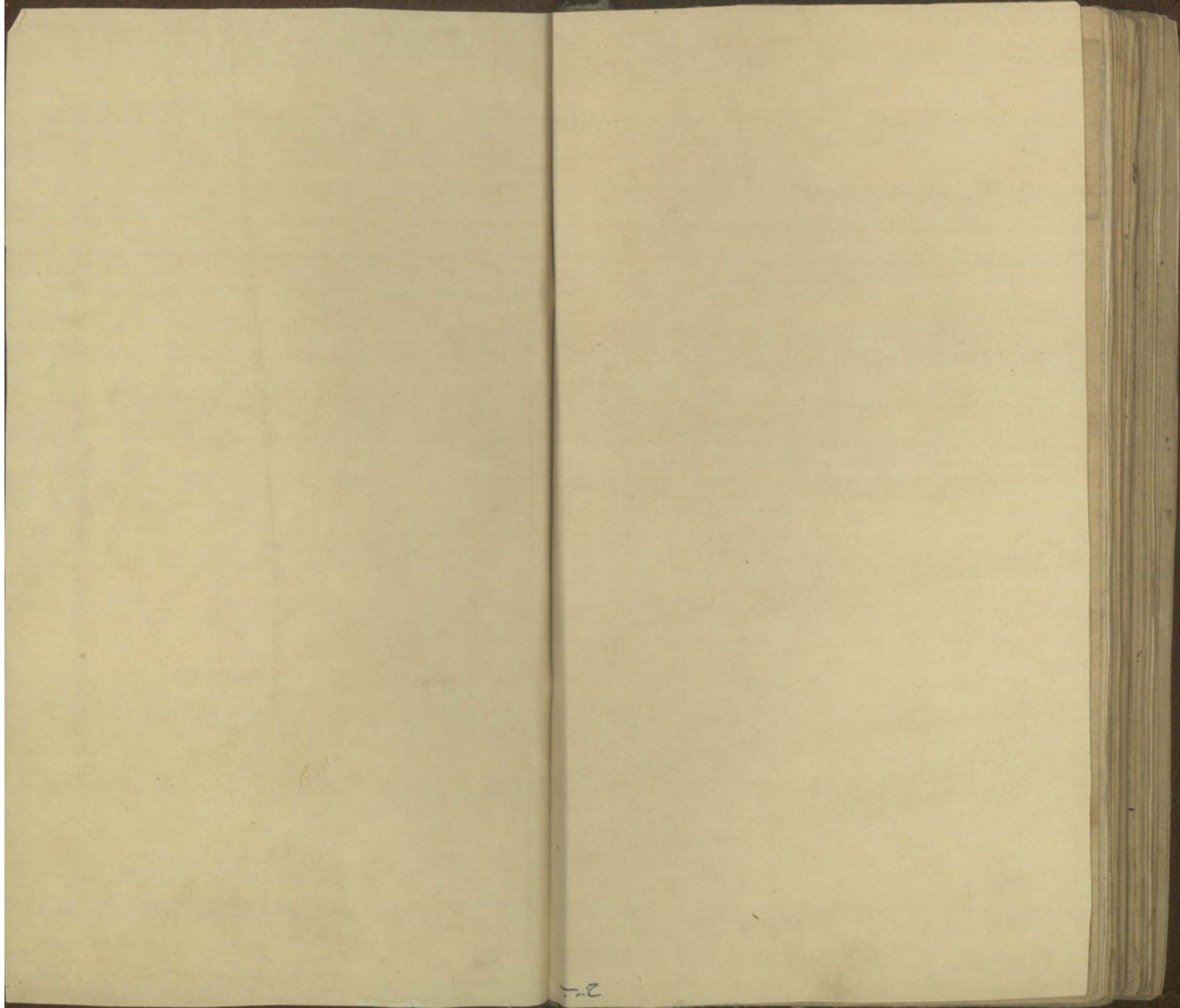
له عليهم من سلطان الا لتعلم من يؤمن بالاخرة ممن هو منهم
وربك على كل شئ حفيظ ابهاودة انما الجحوى من الشيطان
 ليحزن الذين امنوا وليس بصار هم شيئا الا باذن الله وعلى الله
 المؤمنون قيل الجحور انها احد اسم الامم التي برأه الانسان فمنما هي
 والقر عن صم كان سبب نزول هذه الاية ان فاطمة رات في منامها
 ان البرص بهم ان يخرج بموفاطمة والحسن والحسين مع المدينة في جوارحه
 جازوا من جيطان المدينة فغرض لهم طريقان فاخذ البرصهم ذات اليمين
 حتى انتهى الى موضع فيه نخل واما شتر البرصهم شاة دراء ودم التي في احد
 اذينا فقط بيض فامر به بجمافه اكلها ما توافك منهم فانتهت فاطمة
 بالكية ذرة الى ان ساق اليد فزل جبرئيل عن قمارها محمد هذا الشيطان
 له الزا وهو الدرار فاطمة هذه الرؤيا وبودر المؤمنين فرغم ما يخفون به
 فامر جبرئيل عن في الى البرص فقال له اني الدراريت فاطمة هذه الرؤيا فقال نعم
 يا محمد فزق عليه ثلث برقات فبقي فثلث مواضع ثم اى بيت الى ان قال فازل
اسم هذه الاية المؤمنين قل رب اعوذ بك من هزات الشيطان
 واعوذ بك من ان يحضرون وتفسير الامام عم قار التي
 تعوذوا بالدين من الشيطان الرجيم فان تعوذ بالدين عاوده الشيطان
 من امراته ونفحاته ونفحاته تدرون ما امراته فالبقية فلو كنتم بعضنا

لم بعد ما عرفنا محكم من الله ومنزلكم قال بان
 نفوسا اوليا ما ونحو اعداء ما فاستغيدوا بالانه من محبة اعدائنا وعداوة
 اوليا ما فان حجب اعداء ما فقد عادانا ونحن منه براء والله عز وجل
 منبر
 وعلم ادم الاسماء كلها فاعرفه علم ادم اسمها اجبال والجمار والادوية
 والانسار والبنت والاشجار والوانواع الحيوان وخواص الادوية والتما وفر
 اجمع قال بان الله نعم الملكة فضل ادم علم على جميع خلقه بما يخص به العلم
 فعلم سجا نه وعلم ادم الاسماء كلها ومعنى الاسماء اذا لا ساء بلا معان لا
 فائدة فيها ولا وصل لاستارة الفضيلة بها وقد ورد عن الصادق ع انه سئل
 عن هذه الاية فقار الارضين والجمار والسحاب والادوية ثم نظر الى تحت
 فقرأ وهذا الباطن ما علمه في تفسير الامام ع علمه سما انبياء الله وانما محمد
 وفاطمة والحسن والحسين والطيبين من النعمان واسما جبار شجعتم وعاشتم
 ثم عرضهم عرض محمد وعليهما والائمة ع الملكة عرض اشباحهم وهم انوار
 في الاضلاع فقال انبؤوني باسماء هؤلاء ان كنتم صادقين ان جميعكم تسبحون
 وقد سون وان تركتم ههنا اصلح من ايراد من بعدكم قالوا قالت الملكة
 سبحانك لا علم لنا الا ما علمتنا انك انت العليم الحكيم المصيب في
 كل شئ قال اراد الله يا ادم انبئهم باسمائهم انبي هو لا الملكة باسماء
 الانبياء والائمة فلما انبأهم باسمائهم فوفوا واخذتهم العهد واليثاق بالايان

بهم والتفصيل لهم قال الله عز وجل عند ذلك الم اقل لكم
 السموات والارض اسرها واعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون
 ما كان يعتقدون الميس من الاباع ادم ان امر بطاعته واطاعة ان سلط عليه
 ومنه اعتقادكم انه لا احد ياتي بعدكم الا وانتم افضل منه بل محمد والله
 افضل منكم الذين انبأكم ادم باسمائهم وفيه ايضا قال الامام ع لما خلق الله
 ادم وسواه وعلمه اسما كل شئ وعرضهم على الملكة جعل محمد وعليهما
 والحسن والحسين ابنا حاشية في ظهر ادم ع وكانت انوارهم تضيء الافاق
 من السموات والجمار والكرس والعرش فامر الله الملكة بالسجود للادم
 فخطبها له وان قد فضله بان حبه وعالتك الاستباح الترحم قد عم الوارث
 الافاق فسجدوا الا ابليس ابى ان يتواضع لجلال عظمة الله وان تواضع
 لانوارنا اهل البيت وقد تواضعت لها الملكة كلها واستبكره وزفرع وكان
 بابا نه ذلك وتكبره من الكافرين ثم قال ال عمران شهد الله
 انه لا اله الا هو والملكه والوالعلم قائما بالاعتساف في اعياس عن
 اني جعفر ع قال الوالعلم الاوليا والاصبا هم قيام بالاعتساف والاعتساف هو
 العدل في الظاهر والعدل في الباطن لا اله الا هو العزيز الحكيم
 ان في خلق السموات والارض واخلاف الليل والنهار الايات
 لاوتى الالباب الذين يذكرون الله قيا ما وفعودا وعلى جنوبهم

لوات ولا رضى آية فالنصر من طين قرابده لا يتم مسجها
سكتة ارجا وزعمها بغير نكرو وما عجز الصيام افضل العبادات ايمان التقوى والهدى
قدرته وعظم الرضا عن حال ليس العبادات كثرة الصلوة والصوم انما العبادات التقوى لله
وعظم النعم من تفكر ساعة من قيام ليلة وزوايا اخر من عبادته سنة وفراخ
سببى سنة

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

۱۷۶۷۲